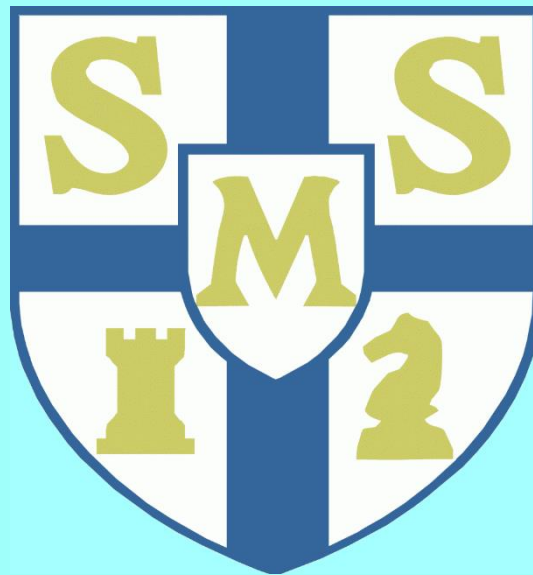

Nummer 1 2016 - Årgång 47

Med minnesord och tillbakablickar

Ove Kinnmark
24/12 1944 - 26/10 2015

Lars Borgström
22/10 1938 - 20/1 2016

Övrigt detta nummer
Världsmästerskapsmatcher, Skol-SM: bilder och partier, Bokrecension mm.

Ordföranden har ordet

I det här numret hittar du minnesrunor över klubbens mångfaldige landslagsman Ove Kinnmark och förre ordföranden och hedersledamoten Lars Borgström. Kanske läsaren känner att den sortens händelser varit mer vanliga än normalt på senare tid och det stämmer blott alltför väl. Med 82-årige Stefan Rilberg den 1 maj och 85-årige Kurt Möllmark den 14 november i förfölj, 66-årige Per-Axel Persson den 1 februari, 69-årige Göran Andersson den 3 april, 89-årige Hugo Florin den 1 maj och 70-årige Ove Kinnmark den 26 oktober förra året och nu 77-årige Lars Borgström den 20 januari har klubben förlorat sju trogna medlemmar på knappa två års tid.

I svenskt schack har man de senaste årtiondena kunnat märka hur en del klubbar runt om i landet haft svårt att förnya sig; klubben har utgjorts av ett gammalt inkört kompisgäng som träffats på klubben och spelat en gång i veckan. I brist på utåtriktade aktiviteter har tillförseln av nya medlemmar inte varit så bra; den ene medlemmen har ledsnat, den andre har flyttat från staden, en tredje har fått problem med hälsan och en fjärde har ryckts bort av

den evige motståndaren. I takt med att medlemmarna blir färre gäller samma sak för klubbens kontaktytor mot det civila samhället och bortom en viss punkt är klubben svår att rädda. Den tynar bort och efterlämnar inget annat än bortbleknande minnen.

Närliggande distrikt som har varit hårt drabbade av denna företeelse har vi i Västergötland och Småland, som utmärks av ganska många mindre städer. I sådana fanns förr som regel en schackklubb med ett mindre antal medlemmar, just den typ som är sårbar i den nya tiden.

Det kan vara värt att reflektera över var Manhem står i denna ständiga kamp för tillvaron. Jag har gjort en åldersvis översikt över vår medlemskår under verksamhetsåret 2014/2015, uppdelat på 5-årskohorter:

+80	1	40-44	23
75-79	10	35-39	20
70-74	10	30-34	12
65-69	9	25-29	12
60-64	7	20-24	12
55-59	24	15-19	24
50-54	16	10-14	179
45-49	20	5-9	54
Sammanlagt 433			

Man kan märka att av de 179 i den största ungdomsgruppen var 151 födda 2004, d.v.s. fjärdeklassare, varav den helt övervägande delen till följd av Schack4an.

Mats Eriksson

INNEHÅLL

Ämne	Sida
Ove Kinnmark - in memoriam	3
Lars G. Borgström - en kollegas minnesord	8
Redaktören om klubbtidningen Hugget	10
Dikt och gratulationer till GSF 100 år!	11
Jonas Bengtsson om schackboksauktion på nätet	12
Patrik Abrahamsson om kursen Ny i Schacket	13
Information om Manhems Schackvecka 2016	14
Tillbakablick Schack-VM 2009 och framåt	15
Schack-korsord	44
Isak Storme svensk kadettmästare Intervju och parti	45
Claes Nilsheden om SSF:s kongress 2015	47
Skol-SM 2015 - Bilder och partier	52
Bokrecension 1.e4 vs The Sicilian volym 1	56
Lösning schack-korsord	63
Infotext - Siamesisk krokodil	64

Ove Kinnmark †

1944-2015

Ove Kinnmark slog igenom som schackspelare med buller och bång när han som 13-åring vann Junior-SM år 1958. Rekordet som den yngste juniormästaren någonsin slogs inte förrän Ferdinand Hellers upprepade bedriften år 1981.

Oves farfar Olof var själv svensk elitspelare, men det var av pappa Ragnar som Ove lärde sig att flytta pjäserna. Majornas SS var Olofs klubb och därför kom det också att bli Oves.

Över nyåret 1960-61 ordnades en stormästarturnering, som dominerades och vanns av nyblivne världsmästaren Michail Tal. Vår huvudperson var med i en sidoturnering och fick erbjudande att spela ett tidningsparti mot mästaren. Så skedde och man spelade femton drags närschack för att därefter övergå till teleschack med ett drag per dag. Partiet såg Ove som sensationell vinnare och även om spelformen var litet oortodox är han en av mycket få svenskar som besegrat en regerande världsmästare - detta vid nyss fyllda 16 år!

(partiet återfinns senare i texten)

Efter detta var Ove mogen för större utmaningar och hösten 1962 sökte han sig till Manhem, där han blev fast spelare vid första bordet och efter övergången var han

”Det blev
53 säsonger

Manhem
trogen
genom alla
år. Det blev
53 säsonger,

samtliga som spelare i förstalaget. Han var i några år klubbens revisor, men framför allt verkade han genom pjäserna vid brädet. Han vann KM tre gånger, varav en delat.

Vid tiden för Oves entré i Manhem spelades Allsvenska serien i fyralagsform med huvudsakligen distriktslag och ett fåtal klubblag, däribland vår klubb. 1963 var Manhem med bland de fyra i division I, slutade trea och fick åter ta steget ned. Efter en pendlande tillvaro mellan I och II var vi tillbaka i division I 1966 och 1967 och slutade trea respektive tvåa. Året därpå infördes nuvarande Allsvenskan med idel klubblag och åtta lag vardera i en norr- och en södergrupp med ett finalspel mellan de främsta.

Bortsett från klubbspelet var den tidens schackliv mindre omfattande än det är i dag. Ove kom att representera Sverige i två zonturneringar (den tidens första steg i VM-kvalificeringen) 1963 och 1967. Efter att ha vunnit mästarklassen vid SM 1961 (samtidigt med farfar Olof!) gjorde han femton starter i SM-gruppen mellan 1962 och 1981 med som bäst ensam tredje plats 1970 och delad tredje plats 1973.

Mitt eget första minne av Ove Kinnmark är när jag, då ännu inte klubbansluten, mötte honom i en simultan på gamla Schackspelets hus den 5 maj 1973. Det smärta mig att skriva att jag förlorade denna batalj (i Spanskt parti), men jag blev i vart fall inte mattsatt förrän i drag 64.

Ove spelade 86 partier i svenska landslaget med 43½ poäng (50.6%) som facit. Däribland ryms tre OS-starter i Havanna 1966, i Siegen 1970 och i Nice 1974. Vid OS 1974 spelade landslaget en minnesvärd match mot dominerande Sovjetunionen och nådde 1½-2½ med mersmak. Ove fick åter möta sin gamle trätobroder Tal med remi som resultat i ett verkligt kampparti. Jag kunde själv följa detta vid Oves partivisning på klubben efter den

tävlingen. Ove kunde vid åtta tillfällen titulera sig göteborgsmästare. De internationella framträdandena blev inte så många, men 1974 delade han segern i den traditionsrika Eksjö-turneringen och tog sin första och enda IM-inteckning.

1975 spelades SM i Göteborg med Lundby SS som arrangör. Det var då ett tvåveckorsarrangemang som bl.a. innebar SM-debuten för undertecknad. Jag spelade i juniorklassen den första veckan och hängde i spellokalen under den andra. Ove gjorde en av sina bästa starter och jag kunde följa min hjälte på hans marsch mot den slutliga fjärdeplatsen.

Hösten 1977 var tiden kommen för undertecknad att göra debut i Manhems förstalag och bli lagkamrat med Ove, som besatt förstabordet sedan femton år tillbaka och som skulle fortsätta att göra det tills vårt lag förstärktes av Lars-Åke Schneider år 1985. Som lagkamrat var Ove ödmjuk och anspråkslös och gjorde aldrig några revirmarkeringar mot sina inte fullt så spelstarka kamrater. Han hade också ett historiskt perspektiv på laget och delgav oss ofta nyttiga fakta och underhållande anekdoter från tidigare seriespel.

Efter införandet av det nya systemet i Allsvenskan gjorde Manhem tre sejourer i division II under 1970-talet men varje gång blev den ettårig. Under 1980-talet avancerade klubben till att tre gånger nå det gemensamma slutspelet med Sveriges fyra bästa lag. 1987 slutade vi tvåa och samtidigt ändrades systemet på nytt genom att division I-grupperna slogs samman till Elitserien. Ove var med även på denna resa som hade två andraplatser som höjdpunkter under 1990-talet.

Vid Manhems 90-årsjubileum ordnades en schackfestival med såväl stormästar- som internationell mästarturnering, samt med diverse kringarrangemang, däribland en blixturnering, som på sitt sätt blev historisk eftersom det var den starkaste som ordnats på mycket lång tid. Oves vinst gjorde den än mer intressant.

Oves person präglades av den lätthet som följer med begåvning, både i flyhänthet vid blixtschack, i samtal och i förmågan att finna planer och rätt rutor för pjäser.

I Tfs karaktäriserade han 2008 sin egen spelstil som ”i grunden en attackspelare, en taktiker med positionskänsla”. Slutet Spanskt med dess långa planer passade honom som hand i handske. Ove

var mycket svårslagen och det kanske var så att han i realiteten i mycket använde sin taktiska förmåga defensivt. I den omnämnda Tfs-artikeln bannar han sig själv litet grand för att ha spelat alltför tamt genom åren.

”
... kunde vara
rätt så slagfärdig

Ove var
en
stillsam
man med
lågma

humor men kunde vara rätt så slagfärdig. Vid en av otaliga hemmamatcher på Schackspelets Hus hände det sig att ömsesidig tidsnöd uppstod vid ett bord. Under rabaldret uppkom en möjlig dragupprepning och som så ofta i sådana lägen stod ord mot ord, där vissa (mest manhemiter) ansåg att det absolut inte var dragupprepning, andra hävdade motsatsen och rätt många, skall sägas, saknade en klar uppfattning. En som dock var säker på sin sak återfanns i det gästande laget och till stöd för sin uppfattning åberopade denne med starkt eftertryck sitt ”fotografiska minne”.

Oves kommentar: ”Det hade la blivit dubbelexponering...”

Ove var inte konfliktens man och ställde lojalt upp för laget under mer än ett halvsekel. Utan tillgång till statistik vågar jag hävda att hans återbud till seriematcher kan räknas på handens fingrar.

Den 18 januari i fjol spelade Ove, nyss fyllda 70, hemma mot Limhamn 2 i Superettan. Han vann, men detta skulle bli hans sista match för Manhem. Den 26 oktober avled han och jag vill med instämmande citera en av de andra begravningsgästerna: "Ove hade nog inga ovänner."

	Ove Kinnmark SS Manhem
	Mikhail Tal Sovjetunionen
Kombinerat när- och teleschacksparti Dagens Nyheter 1960-61 Med kommentarer av Ove Kinnmark	

1. e4 e5

Litet överraskande. Sicilianskt var ju annars Tals huvudförsvar mot 1. e4.

2. Sf3 Sc6 3. Lb5 a6 4. La4 Sf6 5. 0-0 Le7

Den öppna varianten 5.- Sxe4 har också många anhängare.

6. Te1 b5 7. Lb3 0-0 8. c3 d6

Marshallangreppet 8.- d5 tycks vara mer i Tals anda.

9. h3 Sa5

Tjigorin-varianten, betraktad som huvudvarianten i Spanskt vid tiden för partiet. Nu (1992) är det 9.- Lb7 (Saitsev) som gäller. På 1970-talet var 9.- h6 (Smyslov) populärt och även 9.- Sb8 (Breyer) är ett bra alternativ.

10. Lc2 c5 11. d4 Dc7 12. Sbd2 cxd4

Även här finns flera spelbara drag, t.ex. 12.- Sd7 och 12.- Sc6.

13. cxd4 Lb7 14. d5

Här slutade partiet i Stockholm. Resten spelades alltså som teleparti, d.v.s. vi hade en dags betänketid för varje drag.

14.- b4

Efter detta till synes normala drag får svart problem på damflygeln. Vanligt är 14.- Lc8 15. b4 Sc4 16. Sxc4 Dxc4 17. Tb1 med en liten fördel för vit.

15. Sf1 Lc8 16. Ld2!

Får vit tid med c1 blir fördelen ännu mer påtaglig. Svarts Sa5 hänger i luften.

16.- Sc4 17. Lxb4

Om nu 17.- Sxb2 så följer 18. Dc1! Sc4 (18.- Tb8 19. Dxb2 a5 20. Dc3!) 19. Ld3 och vit vinner.

17.- Tb8 18. Lc3 Sxb2 19. Lxb2 Txb2

Svart har fått tillbaka bonden, men efter vits nästa drag är tornet på b2 infångat.

20. Lb3! Ld7 21. S3d2 Lb5 22. Se3

Därmed är vit redo för kvalitetsvinsten med Sc4.

22.- Txd2 23. Dxd2 Sxe4 24. Dc2 Sc5 25. Lc4 Ld7 26. Tb1 f5 27. Sf1!

Ett nyttigt drag. Springaren står bättre på f1, varifrån den bäst kan parera svarts sista chans – ett kungsangrepp.

27.- Lf6 28. Db2 f4 29. Db6 Dc8 30. Dxd6 f3

Äntligen har svart fått i gång motspelet – men vit har en prima överraskning på lager.

31. Dc7!!

Helt avgörande. Efter dambyte blir kvaliteten avgörande, och flyttar Dc8, så hänger Sc5. Känslan att "offra" damen mot just Tal var ju heller inte dum.

31.- fxg2 32. d6+ Kh8

På 32.- Le6 kan vit spela 33. Se3 Lxc4 34. Dxc8.

33. Sg3 Lxh3 34. Dxc8 Txc8 35. Kh2 Ld7 36.

Te2 e4

Annars hade vit dubblerat tornen på b-linjen.

37. Sxe4 Le5+ 38. Kg1.

Ej 38. Kxg2 på grund av 38.- Sxe4 39. Txe4 Lc6.

38.- Sxe4 39. Txe4 Lxd6 40. Td1 Lf5 41. Le6!

Därmed reduceras svarts taktiska chanser avsevärt. Resten är enkelt.

41.- Kxe6 42. Txe6 Lf8 43. Txa6 h6 44. a4 Kh7

45. Td7 Tc2 46. T6a7 Lc5 47. Txg7+ Kh8

48.Th7+ Kg8 49. Tag7+ Kf8 50. Tf7+ Kg8 51.

Thg7+ Kh8 52. Tg6 Ta2 53. Txh6+ Kg8 54. Tf5

uppgivet.

13 år senare möttes vi på nytt i Schack-OS i Nice med ombytta färger. Tal spelade 1. Sf3 och partiet

slutade remi efter 70 drag och en spännande kamp. Vid efteranalyserna frågade jag Tal varför han inte hade spelat 1. e4. Han svarade att det fanns ingen anledning, eftersom jag var specialist på Spanskt! (Kommentarer av Ove Kinnmark i "Schack 92" med en annan manhemit, Lars Borgström, som redaktör.

Den som vill läsa mer om Ove kan göra det i artikeln av Ingemar Johansson i TfS 2008/4, "Ove Kinnmark – ett stycke svensk schackhistoria" (sid. 28-41) och i Lars Karlsson & Bengt-Olov Linder: "Svenska schacktriumfer" (sid 134-140). Om Olof kan man också läsa i TfS 2008/4, också av Ingemar Johansson:

"Schackkonstnären Olof Kinnmark" (sid. 42-44) och i Gideon Ståhlberg: "Svenska schackmästare" (sid. 23-26).

Ove har skrivit den kåserande "Schack för nöjes skull" tillsammans med Leif Uppström (Zindermans 1971). Även om den inte är vare sig någon partisamling eller biografi kan man hitta ett antal Ove-partier däri.

Mats Eriksson

Lars Borgström †

1938-2016

När jag först träffade Lars Borgström blev jag inte särskilt förtjust i honom. En stel gammal stofil, tänkte jag, som snart skulle fylla 32.

Det tog ungefär en månad, sedan insåg jag att jag hade haft fel.

Det blev 15 år som arbetskamrater på Göteborgs-Posten.

Tidigt insåg jag att han under den ibland barska ytan fanns en vänlig och omtänksam man.

Jag minns exempelvis en sommar när vi hade en stackars förvirrad vikarie på ledarredaktionen som inte hittade i stan. På lunchen gick Lars ut och köpte en karta.

Lars var en profil på redaktionen. Alltid oklanderligt klädd i kostym och slips bland arbetskamrater som sällan kom upp till den nivån. Han var också en uppskattad ordförande i fackklubben. I det militära hade han ådragit sig en lätt nedsatt hörsel. Legenderna - detta var före min tid i klubbstyrelsen - säger att detta kom väl till pass när han i speciellt svåra förhandlingar med företaget bokstavligen kunde slå dövörat till.

Han blev aldrig riktigt vän med tekniken. Standarduttrycket när maskinerna jäklades med honom var ”framför allt ingen panik”, medan han blev allt mer irriterad på de trilskande datorerna.

Till papper hade han däremot ett gott förhållande. Hans arbetsrum var fyllt med osannolika högar av klipp från tidningar, både lokala och från världen runt. Vid varje skyddsron kom påpekandet att detta var en stor brandfara som omedelbart måste röjas upp. På något sätt lyckades han dock alltid komma undan och nästa år var pappershögarna ännu lite större. Tro för den sakens skull inte att han var en slarver. Lars visste precis var han hade allting.

Alla hade vi mer eller mindre specialområden vi skrev om. Lars var som bekant försvars- och utrikespolitik som han var rejält kunnig i.

Som den vänlige man han var kom han varje dag med ett eller flera klipp som han trodde kunde intressera. Ofta fick jag några klipp om mina specialintressen som datorer och genteknik, men inte

bara det. Någon gång hade jag råkat skriva om luftballonger. Fortfarande tio år senare, så fort Lars såg något i en tidning – Frankfurter Allgemeine som Hallands-Posten – om luftballonger så hamnade klippet på mitt bord.

Hans schackliga karriär kan andra säkert skildra bättre. Vi spelade bara ett parti på alla dessa år och det vann han. Återkommande inför varje sommar var dock semesterplaneringen. När Lars skulle ha semester var kanske inte såg noga, så när som på en sak. Han måste obetingat vara ledig över årets höjdpunkt Schack-SM

Anders Berggren

GP-huset vid Polhemsplatsen där Lars jobbade i många år

Foto: användaren Ojan på Wikimedia commons

Redaktören har ordet

Så här sju år efter att förra numret av Hugget kom ut läser du alltså en helt ny upplaga av denna anrika tidskrift. Förhoppningsvis känner du, förutom nyfikenhet på innehållet, en go känsla över att du likt för ett antal år sedan kan bläddra igenom sida efter sida med både schackligt och Manhemrelaterat innehåll.

Det är trots allt inte många föreningar förunnat att ha en klubbtidning så innehållsrik som Hugget eller ens en klubbtidning alls. Ändock har klubbtidningar definitivt ett värde för föreningar. De är i grunden något som ger den enskilde medlemmen ökat värde för sin medlemsavgift, men de kan också hjälpa till att stärka klubbkulturen och utbilda medlemmarna i vad än det är för saker klubbens verksamhet grundar sig i.

Hugget har gjort allt det här genom åren. Framtiden är dock osäker vad gäller Manhems klubbtidning. Personligen har jag aldrig haft planer på att vara redaktör för mer än ett Huggetnummer. För att tidningen skall kunna fortsätta komma ut behövs dock någon som kan sätta ihop tidningen. Självklart krävs också diverse innehållsbidrag

till tidningen från klubbmedlemmarna.

En okvalificerad gissning i sammanhanget är att om tillräckligt många medlemmar producerar något typ av innehåll (stort eller litet, schackligt eller lite mindre schackligt, nyskapande eller gammalmodigt) till nästa Huggetnummer kommer det troligen gå att hitta en redaktör i slutändan. Som medlem kan du alltså göra en skillnad för Huggets fortlevnad redan nu.

I övrigt hoppas jag att det här numrets begivenheter, mycket med fokus på det som varit, är till största begivenhet. Trevlig läsning!

Harald Berggren Torell

GSF 100 år

1914 är det år som Göteborgs Schackförbund bildades, självklart av då bildade och redan existerande klubbar. 2014 inrymde alltså 100-årsdagen.

Huvudfirandet utgjordes av jubileumsturneringen Göteborg Closed, som spelades den 19-21 september med, för våra förhållanden, mycket generösa prispengar.

Dessa pengar kom ur förbundets egna medel och var avsatta för att gynna distriktets egna klubbars spelare, därav namnet Closed. Tävlingen såg manhemiten Johan Hultin som klar och imponerande slutsegrare.

Jubiléet celebrerades även med en jubileumsbankett den 3 oktober. Följande rader avfattades inför denna. Av praktiska skäl kom de inte att framföras vid det tillfället.

Mats Eriksson

O förbund! Vigt åt det helga
schackspelet!
Såsom schackspelet ställer alla
andra spel i skuggan
Såsom Göteborg ställer alla andra
svenska städer i skuggan
får din strålgans andra
schackförbund i Göteborg att
förblekna

Må du i ditt andra århundrade vara
en stödjande stav för lytta
schackklubbar
Må du vara en förfaren
barnmorska för schackklubbar i
deras födslovåndor
Må du också framgent vara ett
balsam på lidande schackklubbars
sår
Må dessa ord lysa din väg de
kommande hundra åren

Bokauktionen - Jonas Bengtsson intervjuas

Nedan kan läsa om när redaktören intervjuade Jonas Bengtsson, styrelseledamot i Manhem, som designat Manhems nya hemsida för schackboksauktion på nätet.

Säg något om Manhems schackboksauktion.

Traditionellt har auktionen skett som fysisk auktion med budgivning brevledes. Bokauktionen hölls första gången på internet år 2015 (auktion nr 48 - red). Jag designade en egenutvecklad sida att ha bokauktionen på åt Manhem.

Hur var tankeprocessen bakom att ha auktionen på internet?

I de fysiska auktionerna har under åren färre och färre personer bjudit på böckerna och även bud brevledes har minskat. Det är många samlare som är ute efter ovanliga böcker, man kan säga stamkunder. Med internetauktion hoppas vi kunna nå ut till en större målgrupp.

Har det varit jobbigt att skapa bokauktionssidan?

Ja, man kan använda mer eller mindre färdiga plattformar, men ingen av de som var gratis har passat auktionsförrättare Stellas önskemål.

Hålls det fortfarande en fysisk auktion och skickas det ut någon katalog med objekten som förr?

Det hålls inte och kommer inte hållas någon fysisk auktion. (reds understrykning) För få intressenter kommer och det är för mycket arbete med att ägna en hel dag åt auktion samt bära runt hundratals böcker. Katalogutskick kommer att fortsätta, men främst till tidigare kunder.

Berätta något om Stellan!

Stellan Persson har hållit i auktionen sedan nystarten 2004, efter uppehåll sedan 1996.

Hur går man tillväga, nu när bokauktionen går på internet, säg om man vill lägga bud på en bok?

1. Gå in på <http://www.chessbookauction.se>
2. Skapa ett konto (om du inte redan har ett)
3. Klicka dig fram till boken du är intresserad av
4. Om auktionen pågår finns en ruta där man kan skriva in ett maxbud man är villig att bjuda för boken, skriv något där.
5. Kolla din mail för uppdateringar om böckerna du lagt bud på.

Vad menas egentligen med maxbud?

Det högsta belopp man är villig att betala, dolt för andra budgivare. Är man enda budgivare så blir det utropspriset som gäller och inte ens maxbud. Om flera lägger bud så kommer det slutgiltiga priset ligga mellan det näst högsta och det högsta maxbudet

Hur gick den första internetauktionen?

Den levde inte upp till förväntan. Det var fortfarande många av "stamkunderna" som utgjorde merparten av budgivarna, vi hade hoppats på fler manhemiter och även övriga schackintresserade när auktionen kom ut på internet.

Manhems Bokauktion nr 49 pågick fram till den 20 mars 2016 och den femtionde planeras till motsvarande tid år 2017. // redaktören

Kort om Manhems kurs Ny i Schacket

Ny i schacket

Introduktionskursen Ny i schacket riktar sig till vuxna hemmaspelare. Den har arrangerats två gånger per år, vår och höst, sedan millennieskiftet och gick från början under namnet Projekt 2000. Innehållet är tänkt att fungera som en inledning till tävlingsspel och innehåller vanligtvis följande delar, vardera om 2 timmar, kvällstid.

1. Information om SS Manhem och kursen. Styrkeprovet (18 taktikuppgifter).
2. Schackets historia, regler förr och nu, specialdragen, remi, notation. Fritt spel.
3. Schackklockan, tävlingsregler, spel med protokoll och klocka. Praktiskt om Manhems KM/VM.
4. GABIÖ (Bör vara bekant för varje manhemit!), övningsuppgifter.
5. Spelöppningen: utveckling, centrumkontroll, kungens säkerhet. Öppningsspel.
6. Strategins grunder: Pjäsernas värde och egenskaper. Linjer, diagonaler och fält. Bondestrukturer och svagheter. Övningsuppgifter.

Deltagarantalet har under de senaste åren varierat mellan ca 5 och 15. Andelen herrar har, som för schacket i övrigt, varit större än andelen damer. Ofta har kursen följts upp med någon mer specialiserad fortsättningskurs, vilken under våren kommer att handla om spelöppningen.

NiS-gruppen hösten 2015

Vid tangenterna kursledare
Patrik Abrahamsson

SS Manhems Schackvecka 2016 information

SS Manhems Schackvecka 2016

Den 12-21 augusti så är det återigen dags för SS Manhems traditionella schackvecka. Schackveckan kommer att gå av stapeln i Mölnlycke Kulturhus i Mölnlycke, ca 12 km från Göteborgs centrum.

Precis som vanligt så kommer Schackveckan att bjuda på ett fyrverkeri av schacktävlingar och schackpropaganda för den intresserade! Huvudnumren under veckan kommer att vara

- GM-turnering med 10 inbjudna spelare, spelas 13-19 augusti
- IM-turnering med 10 inbjudna spelare, spelas 13-19 augusti
- Elo-turneringar i form av en Bergergrupper med 10 spelare, spelas 13-19 augusti.

Schackveckan kommer att avslutas helgen den 19-21 augusti med en stor öppen Fide-schweizer-turnering, Göteborg Open, med start på fredag kväll 19 augusti och avslut söndag 21 augusti på eftermiddagen.

Parallellt med Göteborg Open så anordnar vi även Lilla Göteborg Open. Denna tävling är öppen för spelare från Norden med ranking upp till 1500.

Speltider och ronder samma som för Göteborg Open

Göteborg Open anordnas i samarbete med Göteborgs Schackförbund och IFK Hindås.

All information om Manhems Schackvecka, invigning och ingående tävlingar återfinns på hemsidan

<http://www.ssmanhem.se/schackveckan2016/>

Schackveckan kommer att inledas med högtidlig invigning fredagen den 12 augusti och kommer att innehålla en simultan mot någon av deltagande stormästarna, lite mat och mingel samt lotning av elitturneringarna. Mer information kommer när programmet för invigningen blir klart. Alla intresserade är varmt välkomna att delta på invigningen.

Intresseanmälningar till tävlingarna kan göras till info@ssmanhem.se. Anmälan till invigningen kan göras till samma adress.

Om du är intresserad av att spela GM- eller IM-turnering så kontakta turneringsledaren Håkan Warston, hakan.warston@comhem.se, för mer information.

Anmälan till Elo-turneringen kan göras till info@ssmanhem.se eller direkt till Håkan Warston, hakan.warston@comhem.se.

Alla hälsas varmt välkomna till Göteborg och Manhems Schackvecka i augusti!

Texten kommer från Schackveckogruppen genom
Håkan Warston

Hänt i schacket sedan 2009 – VM matcherna

Vad verkar mer lämpligt efter ett längre uppehåll av denna tidnings utgivande än att ta igen lite? Schackvärlden har inte stått stilla sedan det senaste numret av Hugget kom ut 2009. Flera stora schackhändelser har inträffat; samtidigt har under perioden en stor mängd utvecklingar skett på alla möjliga områden inom schacket.

Världsmästerskapsmatcherna drar stort intresse från större delen av schackvärlden och säkert också från Manhems medlemmar. Det har spelats fyra matcher om världsmästartiteln sedan senaste numret av Hugget kom ut. Vill man roa sig kan man försöka komma på mellan vilka spelare, i vilken stad och vad ställningen blev. Annars finns en ifylld (facit)tabell på sidan 43.

År	Stad	Världsmästare	Utmanare	Ställning (långpartier)	Slutlig vinnare
2010					
2012					
2013					
2014					

För att få med lite bakgrund börjar vi den här texten med matchen innan den 2010. Efter att övertygande ha slagit Vladimir Kramnik i Bonn (förbundsrepubliken Tyskland) 2008 satt Viswanathan Anand som odiskutabel världsmästare. Dessutom låg Anand konsekvent högt upp på rankinglistorna och hade mer erfarenhet av att spela viktiga matcher om världsmästartiteln än de flesta andra. Uppgiften för nästa utmanare skulle alltså bli svår.

Viswanathan Anand (2008, Mainz)
Foto: användaren Stefan64 på Wikimedia
commons

VM Matchen 2010

Med ett Fide som inte riktigt hade etablerat rutinerna för att få fram utmanaren till världsmästaren var det till VM-matchen 2010 så att Vinnaren av en världscup på 128 spelare fick möta Veselin Topalov.

Veselin Topalov (2007, Heraklion)
Foto: användaren karpidis på Wikimedia commons

Vinnaren i matchen mellan världscupvinnaren och Topalov, det vill säga vinnaren i den så kallade utmanarmatchen, fick sedan möta Anand om världsmästerskapstiteln. Tänk på att en världscupvinnare behövde vinna sju raka matcher i världscupen och sedan dessutom matchen mot Topalov, medan Topalov slapp

den svårframkomliga världscupen, och det kanske inte verkar så förvånande att det här upplägget fick utstå kritik.

Hursomhelst gick världscupen av stapeln i Khanty Mansijsk (Ryska federationen), november 2007 och den spelare som lyckades vinna var Gata Kamsky (född i Novokuznetsk - Sibirien, men amerikan sedan många år tillbaka). På vägen slog han ut bland andra Ruslan Ponomariov (i kvartsfinalen), Magnus Carlsen (i semifinalen) och Alexei Shirov (i världscupfinalen).

Gata Kamsky (2008, Dresden)
Foto: användaren Frank Hoppe på Wikimedia commons

Frågan blev sedan var och när den så kallade utmanarmatchen mellan Kamsky och Topalov skulle spelas. Det blev snabbt klart att Topalov ville spela i sitt hemland Bulgarien, medan Kamsky föredrog ett neutralt land eller USA. Fide bestämde i juni 2007 att Bulgariska schackförbundets bud om att anordna matchen med en prissumma på 150 000 amerikanska dollar (USD) accepterades. Utöver detta bestämdes dock också att om bud med 250 000 USD eller mer i prissumma inkom innan den 11 april 2008 skulle, beroende på vilket lands schackförbund som lagt budet, Bulgariens schackförbund antingen direkt tas ifrån rättigheten att anordna utmanarmatchen eller i vissa fall uppmanas matcha det högre budet som lagts.

Kamskys manager, Alexander Chernenko, tog på sig uppgiften att försöka organisera ett bud och det såg länge ut som att han skulle lyckas få staden Lviv och Ukrainas schackförbund att lägga ett. Efter att Chernenko gått ut i media med uppgifter om att ett bud från Lviv med 750 000 USD i prispengar var 99.99% säkert visade det sig dock att Ukrainarna inte fått de nödvändiga bankgarantierna i tid innan Fide:s tidsfrist gått ut.

Fide var emellertid inte så bekymrade över detta och när den 11 april passerades med inga nya bud inkomna förlängdes tidsfristen till den 23 april. Inte heller då verkade Lviv:s bud vara helt klart och den 5 maj utkom Fide med ett pressmeddelande som sa att besked om vem som skulle anordna utmanarmatchen skulle komma den 12 maj. Den 1 juni kom sedan besked om att utmanarmatchen skulle hållas i Lviv, Ukraina. Det bulgariska schackförbundet blev inte glada.

Beslutet om att matchen skulle gå i Lviv höll sig ända tills november; då Fide utkom med ett nytt pressmeddelande vari man tillkännagav att frågan om bankgarantier och finansiering av matchen i allmänhet fortfarande inte lösts av Lviv. Ett erbjudande gavs också till bulgarerna om att trots allt anordna matchen fast med 250 000 USD i prispengar istället för 150 000 USD som först. Bulgarerna samt de två spelarna accepterade och matchen blev av i Sofia, Bulgariens huvudstad, mellan den 12 och 28 februari 2009. Matchens format var bäst av 8 partier och det som kan sägas är att Topalov vann ganska klart med 4½-2½. Med detta blev han kvalificerad till en match mot världsmästaren Anand.

Budproceduren till världsmästerskapsmatchen Anand-Topalov startade den 24 april 2009 och eventuella intressenter hade fram till den 30 september 2009 att färdigställa sina bud. Bulgariens schackförbund var tidigast ute och lyckades få arrangemanget; bland annat efter att landets dåvarande premiärminister Bojko Borisov aktivt engagerat sig. Även Turkiet och Singapore framförde bud.

Anand kunde enligt matchreglerna ha valt att avböja att spela matchen i utmanarens hemland. Han gjorde dock aldrig detta. Kanske var han fullständigt nöjd med att spela i Bulgarien, kanske tyckte han att Bulgarerna hade det bästa budet eller måhända planerade han för att någon gång spela en VM-match i Indien. Det kan också ha funnits en ren pengabonus om Anand gick med på att spela i Sofia istället för någon annanstans. Prispotten för matchen, som arrangören fått jaga fram, låg på 2 miljoner euro för spelarna, 600 000 euro för "organisatoriska kostnader" och 400 000 euro i avgift till Fide.

Bulgariens huvudstad Sofia fick bli värdstad för matchen och matchlokal bestämdes bli vad som kallas centrala militärklubbens byggnad. Hundratalet åskådare skulle släppas in åt gången.

Invigning var planerad till den 21 april 2010, matchstart till den 23 april och eventuellt särspel den 13 mars. En nyhet Topalov och det bulgariska teamet propsade på var att matchen skulle spelas med en extrem form av Sofia-regler, där spelarna inte fick bjuda remi eller prata överhuvudtaget. Anand vägrade detta.

Innan matchen kunde börja skulle spelarna samt sekundanter och eventuella andra stötte-personer ta sig till Bulgarien. Topalov med hemorten Las Palmas (konungariket Spanien), verkar ha haft få problem. Anand å andra sidan lyckades tajma sin resa mycket dåligt. Världsmästaren med hemort i Madrid (också konungariket Spanien), hade en resplan som gick ut på att tillsammans med sin fru Aruna ta sig från Madrid till Frankfurt torsdag den 15 april och väl i Frankfurt sammanstråla med vissa medlemmar i "team Anand". Det är ju så i världsmästerskapsmatcher att man allra minst har ett antal sekundanter med och ibland andra personer också. Tidigt på fredagen den 16 skulle sedan ett flyg tas till Sofia dit ytterligare ett antal medlemmar i "team Anand" skulle ta sig själva.

Resan till Frankfurt fungerade bra för Anand, men sedan blev det stora problem. Den illvilliga isländska vulkanen Eyjafjallajökull var mitt i ett större utbrott och tack vare askmolnet som därigenom uppkom och sedermera fördes över Europa, stängdes tyskt och stora delar av övrigt europeiskt luftrum ner helt den 15 april. Anand var således fast i Frankfurt och riskerade att missa VM-matchen.

Osäkerhet rådde i ett antal dagar, men när det började bli uppenbart att det var problem med att veta exakt när flygen skulle kunna börja flyga igen kollade Anand med team igenom sina alternativ. Tågen var fullbokade men bil var ett möjligt färdmedel. Om man körde via Tyskland, Slovakien, Ungern, Rumänien och sist Bulgarien, i princip den rutt som var aktuell då vissa andra länder inte tillät indier att resa igenom utan visum, skulle resan bli 1800 kilometer. Den vägen blev det också och efter 40 spännande timmar i en Mercedes Sprinter ankom Anand till Sofia 05:30 den 20 april; över tre dygn senare än planerat jämfört med om det ursprungliga flyget hade kommit iväg som tänkt. På vägen hade de tre filmerna i Sagan om ringen trilogin avverkats; utom slutet på Konungens Återkomst,

som förvånansvärt nog inte hanns med.

Innan bilfärden hade Anand sett till att skicka ett brev till alla berörda parter där han skrev att "den extrema force majeure situation" som hade uppkommit var ett gott skäl att skjuta på matchens början tre dagar. Detta brev mottogs svalt av matcharrangörerna som menade att tre dagar var för mycket att plötsligt skjuta upp matchen med i ett sent skede. Efter viss medling från Fide blev det istället så att matchstart sköts fram en dag från den 23 till den 24 april. Invigningen hölls dock som planerat den 21 april och där lottades det fram att det var Topalov som skulle få vit i första partiet.

Matchen kom att visa sig bli en riktig fajt fram och tillbaka. Topalov vann första partiet genom att spela skarpt och till synes med kontroll fram till dess att Anand i ett läge blandade ihop sina förberedelser, spelade rätt drag i fel läge och på det i princip förlorade partiet. Anand slog tillbaka direkt i parti två genom att vinna positionellt mot en Topalov som gjorde ett fåtal inte så stora misstag. Remi följde i parti tre efter att Anand med de svarta pjäserna till

skillnad från i första partiet valt att spela väldigt solitt. I det fjärde partiet drog Anand en ganska tidig så kallad teoretisk nyhet och lyckades med hjälp av denna få fördel och vinna. I parti fem valde Anand igen att spela solitt med svart och höll remi. Tråkigt nog gick strömmen i 13 minuter (stadstäckande strömavbrott) under parti fem. Det sjätte partiet blev också remi. Denna gång med Anand som vit och trots att världsmästaren använde sig av så avancerade mittspelsstrategier som att flytta bara hästar tretton drag i rad.

I parti sju fick Anand vit igen. Förklaringen till detta är i princip att man ser på matchen som två halvor och man inte vill att spelaren som hade vit i första partiet på första halvan ska få det i första partiet på andra halvan också. Sjunde partiet slutade remi efter hård kamp. I parti åtta spelade Anand fel i enkelt remiserbart (men sämre) slutspel och förlorade. Nionde partiet var ett där Anand hade flera chanser som han missade och till slut tilläts en evig schack med remi som följd.

Parti tio utvecklades så att Topalov pressade en del som vit, men att Anand ändå höll i slutändan. Det var lämpligt för Anand, med vit, att vinna parti elva men så blev det inte då Topalov höll remi. Kvar var då parti tolv och ställningen $5\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$ gjorde att det räckte med en vinst för någon av spelarna och denna skulle bli världsmästare. Topalov med vit fick sägas ha fördel i och med att ingen av spelarna hade skapat något med svart under matchen, medan de däremot tidvis skapat problem för motståndaren med de vita pjäserna. Anand skulle dock i parti tolv spela solitt och när Topalov i ett läge spelade för hårt på jakt efter att hålla liv i partiet tog Anand sin chans. Efter ytterligare misstag från Topalov lyckades sedan Anand vinna partiet. Därmed fick han behålla sin världsmästartitel.

Matchresultat nedan:
(tabell tagen från Wikipedia)

World Chess Championship Match 2010

	Rating	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
 Viswanathan Anand (India)	2787	0	1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	$6\frac{1}{2}$
 Veselin Topalov (Bulgaria)	2805	1	0	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	$5\frac{1}{2}$

VM Matchen 2012

När Anand i mars 2010 vann mot Topalov avslutades cykeln som (från början) kallades 2007-2009 års världsmästerskapscykel. Redan i juli 2007 hade Fide skissat fram och bestämt ett upplägg för cykeln efter, alltså 2009-2011 års världsmästerskapscykel (som för övrigt skulle komma att avslutas 2012). Upplägget gick ut på att vinnaren av världscupen 2009 samt vinnaren av 2008-2009 års Fide-Grandprix skulle mötas i en utmanarmatch. Vinnaren av denna fick sedan chansen att möta världsmästaren. Världscupen skulle också i denna cykel vara en cup med 128 deltagare. Fide-Grandprix var dock helt nytt och gick ut på att det under en period spelades sex stycken inbjudningstävlingar av toppklass. Spelarna i dessa fick beroende på placering ett visst antal poäng och på slutet räknades de tre mest poänggivande tävlingarna för varje spelare ihop. Som spelare fick man vara med i max fyra av sex Grandprix-tävlingar; samtidigt fick ett av dessa fyra resultat räknas bort i sammanräkningen. Det som kan sägas om detta upplägg är att det formmässigt liknade föregående cykels upplägg. Den plats Topalov gavs i förra cykeln gick dock till Grandprix-vinnaren istället.

Jakten på en utmanare till Viswanathan Anand började när den första Grandprix-tävlingen gick av stapeln i Baku (republiken Azerbajdzjan) i april 2008. En tävling till i Sochi (Ryska federationen) under augusti 2008 spelades innan Grandprix-serien fick synliga problem. Doha (staten Qatar) som skulle vara värdstad för Grandprix-tävling tre i december 2008 hoppade av. Fides lösning var att köra tävling tre i Elista (Ryska Federationen) som i det ursprungliga programmet var tänkta att organisera tävling fem. Förhandlingarna med Montreux (schweiziska edsförbundet) som skulle stå för tävling fyra och Karlovy Vary (republiken Tjeckien) som skulle stå för tävling sex gick samtidigt trögt (och skulle sedermera braka ihop).

Med osäkerhet kring Grandprix-tävlingarnas framtid som angiven orsak godkändes därför på Fide kongress 79 (Dresden, november 2008) ett nytt system för den i praktiken redan pågående världsmästerskapscykeln 2009-2011. Det nya systemet gick ut på att utmanarmatchen avskaffades. Istället skulle utmanare till världsmästaren utses genom antingen: a) en dubbelrondig

kandidatturnering på åtta spelare eller b) en kandidatturnering i cupform med 8 spelare inblandade i matcher på bäst av fyra partier (kvarts- och semifinal) samt bäst av sex partier (finalen). Arrangören skulle få bestämma vilket av de två alternativen som skulle gälla. De åtta spelare som skulle få chansen att vara med skulle vara 1:an och 2:an i Grandprixserien, 1:an och 2:an i Världscupen 2009, förloraren i föregående världsmästerskapsmatch, förloraren i utmanarmatchen till föregående världsmästerskapsmatch, en spelare på ranking och slutligen en spelare utsedd av arrangörerna med över 2700 i elo.

Viss förvirring uppkom när, på en presskonferens den 15 december 2008, Fide presidenten Iljuzmjinov sa att Grandprix-vinnaren hade rättighet att spela en utmanarmatch mot världscupvinnaren. På den givna följdfrågan hur detta gick ihop med Fide-kongressens beslut om en kandidatturnering svarade han att Fide-kongressen bara beslutade om att ta in bud för att anordna kandidatturnering men att presidentkollegiet är de som bestämmer om en sådan faktiskt kommer att bli av. I februari 2009 inkom hursomhelst ett bud att anordna kandidatturneringen i Bonn (förbundsrepubliken

Tyskland). Bakom budet var ett tyskt företag, som enligt uppgift var mest intresserade av kandidatturnering i cupform. I mars bestämde presidentkollegiet att detta företag skulle få anordna kandidatturneringen. Det klargjordes dock inte direkt om det var en dubbelrondig turnering eller en cup som var tänkt att anordnas. I maj kom sedan ett pressmeddelande som sade att förhandlingarna med det tyska företaget brutit samman, men att andra arrangörer var på kroken. I juni släpptes reglerna för kandidatturneringen och för första gången blev det bekräftat att det skulle bli fråga om en kandidatturnering i cupform (arrangörernas bestämmanderätt verkar ha överspelats).

Spelplats såg ut att bli Baku (republiken Azerbajdzjan) och turneringen skulle gå någon gång under perioden mars-maj 2011. Kontrakt signerades, deposition gjordes och arrangörerna i Baku valde Shakriyar Mamedyarov som sitt så kallade wild card. Detta vill säga att han fick en plats i turneringen utan att egentligen vara kvalificerad.

Shakhriyar Mamedyarov (Mainz 2009)
Foto: användaren Stefan64 på Wikimedia
commons

Det blev dock inte så att Baku fick bli spelplats. Fide noterade nämligen i slutet av juli 2010 att spelaren Aronian var armenier och att det potentiellt var dåligt för honom att tvingas spela i Baku. Ett verkligt krigstillstånd, dock ett kallt sådant, råder nämligen mellan Azerbajdzjan och Armenien. Länderna ockuperar i övrigt lite av varandras territorium och invånarna i de båda länderna ger krasst talat ofta motsatsen till kärleksförklaringar om varandra.

Fide bestämde därför i slutet av juli 2010 till azerernas förvåning att hela kandidatturneringen skulle flyttas till Kazan (Ryska federationen). Tilläggas till de turerna kan göras att det är lite oklart exakt hur negativ Aronian

var till att spela i Baku (källorna på att han vägrade är i princip azerbajdzjansk och rysk media). Under 2015 spelade han också världscupen där. En sak man vet är att det ryska schackförbundet skickade brev till Fide med förslag om att flytta kandidatturneringen till Kazan och att Fide helt bytte till det spåret från att först ha varit inne på att dela kandidatturneringen mellan Baku och någon annan stad. Ett potentiellt problem som uppstod i och med värdstadsbytet var att Mamedyarov redan fått arrangörens wildcard och att arrangörerna i Kazan således inte fick chansen att utse någon rysk spelare istället. Att Mamedyarovs wildcard kvarstod var dock med i förutsättningarna för att Kazan skulle få arrangera.

Så fort nyheten att Kazan skulle arrangera kandidatturneringen släpptes var det dock en annan spelare än Aronian som inte blev så nöjd. Veselin Topalov, med diverse enligt honom själv mindre bra erfarenheter i Ryssland, skrev ett öppet brev till Fide där han gjorde klart att han vägrade spela i Kazan. Han pekade också på det potentiellt dåliga med att Ryssland, givet att kandidatturneringen i Kazan blev av, då skulle ha anordnat fyra av sex Grandprix-tävlingar (Sochi, Elista,

Nalchik och Astrakhan) samt kandidatturneringen under en och samma världsmästerskapscykel. Inte helt oväntat blev svaret Topalov fick via medier i stil med ”tråkigt att Topalov inte vill spela. Alexander Grischuk är förstareserv”. Topalov skulle dock sedermera backa från sitt hot om att inte medverka.

En som kom med en alternativ lösning jämfört med Kazan var dåvarande Fide-presidentkandidaten och exvärldsmästaren Anatoly Karpov. Han föreslog Kiev (Ukraina) som plats för kandidatturneringen. Det här var heller inget Karpov drog fram ur hatten. Han hade i sammanhanget Fides presidentval 2010 (som Karpov förlorade, men efteråt över försoningsvodka med Iljumzjinov ändå fick erbjudande om att vara med och styra som vicepresident) fått garantier om stöd från Ukraina och hade säkerligen goda kontakter med Ukrainas schackförbund. Några dagar efter att Karpov lagt fram idén kom också ett uttalande från Kievs schackförbund där man konstaterade att det var fullt möjligt att hålla matchen i Kiev. Man pekade också på att man skulle kunna erbjuda 500 000 USD i prispengar (420 000 erbjöds i Kazan). Utöver detta menade man att det vettiga att göra när Baku

fråntogs kandidatturneringen hade varit att söka nya anbud istället för att bara ge turneringen till Kazan. Ukrainarna fick dock uppleva besvikelse. Kandidatturneringen flyttades inte igen.

En som, i november 2010, faktiskt hoppade av kandidatturneringen var nuvarande världsmästaren Magnus Carlsen. På den tiden var han inte lika dominant som han skulle bli om några år, men han hade ändå kommit in i kandidatturneringen via rankingplatsen och självklart trodde man att han skulle ha chansen att vinna. Anledningen till Carlsens avhopp förklarades vara att den världsmästerskapscykel som pågick var strukturerad på ett sätt som inte var tillräckligt ”modernt och rättvist”. Specifikt nämndes att världsmästerskapscyklerna var för långa, att sittande världsmästare hade det för lätt, att kandidatturneringen infördes när cykeln redan var igång, rankingkriterier för cykeln som var svårförståeliga samt att cykeln var strukturerad i ett ”ytligt” match efter match koncept.

Carlsen sökte istället trycka på för någon typ av världsmästerskapsturnering likt de som hållits 2005 och 2007. Det blev i alla fall så att förstereserven Alexander Grischuk fick hoppa in för Carlsen i Kazan. I övrigt var även Adams och Aronian kritiska mot Fide. Detta för Fides beslut att ändra Världsmästerskapscykelns regler medan den pågick.

Alexander "Sasha" Grischuk (Mainz 2009)
Foto: användaren Stefan64 på Wikimedia commons

Kandidatturneringen som avgjordes i maj 2011 var full av jämna matcher. Den slutgiltiga vinnaren skulle gå igenom turneringen med +1 i första matchen, sedan lika men vinst i särspelspartierna och i finalen +1 igen. Vem var det då som vann? Jo, mannen som hade kvalificerat sig genom att vinna världscupen, Boris Gelfand.

Boris Gelfand (Amsterdam, 2010)
Foto: användaren Stefan64 på Wikimedia commons

Resultat kandidatturneringen 2011: (cupträd från Wikipedia):

Bracket [\[edit\]](#)

Tiebreaks are in parentheses where needed.

Quarterfinals (best of 4) ^[20]			Semifinals (best of 4) ^[21]		Final (best of 6) ^[22]	
1	 Veselin Topalov	1½	 Gata Kamsky Boris Gelfand	2(2)	 Boris Gelfand Alexander Grischuk	
8	 Gata Kamsky	2½		2(4)		
5	 Boris Gelfand	2½	 Alexander Grischuk Vladimir Kramnik	2(3½)		3½
4	 Shakhriyar Mamedyarov	1½		2(2½)		2½
3	 Levon Aronian	2(1½)	 Vladimir Kramnik Teimour Radjabov			
6	 Alexander Grischuk	2(2½)				
7	 Vladimir Kramnik	2(4½) ^[23]				
2	 Teimour Radjabov	2(3½)				

Arrangörskapet av själva världsmästerskapsmatchen mellan Anand och Gelfand troddes först vara på väg att gå till London (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland). I februari 2010 upprättades på något sätt en formell kontakt mellan Fide och London och samtidigt undertecknades en avsiktsförklaring. Den gick ut på att en match skulle anordnas i London 2012 och att matchen skulle ha specifikationer lika dem som gällde för matchen i Sofia 2010. Problem uppkom dock när i juli 2010 det skickades ett kontraktsförslag till Fide och detta skilde sig en hel del från kontraktet för Sofiamatchen. Fides relativt lättförstådda princip att all skatt skall betalas av arrangören och att prissummor skall anges som prissumman efter avdragen skatt verkar ha förbisetts och det såg ut som att prissumman i London skulle bli betydligt lägre än den i Sofia. Efter ett halvår av någon typ av förhandlingsdödläge drog London tillbaka sitt bud i februari 2011.

I juni 2011 gick istället Moskva (Ryska federationen) in och lade ett bud om att få arrangera världsmästerskapsmatchen 2012. Av andra tänkbara ställen så som städer i Indien (Anands hemland),

städer i Israel (Gelfands hemland) eller städer i Vitryssland (Gelfands födelseland) var det bara ett som lade ett bud. Detta var staden Chennai (republiken Indien) och budet kom i juli 2011, alltså tidsmässigt strax efter Moskvas bud. Uttalanden i media gjorde gällande att i Boris Gelfand ville spela i Moskva. Anand å sin sida hoppades på att Chennais bud skulle vinna. Jämförde man buden låg Moskvas bud på cirka 2 550 000 USD i prispengar och Chennais på 2 250 000 USD. Kanske på grund av de något större prispengarna fick också Moskva värdskapet. Eventuellt så hade också Fide en plan att i ett tidigt skede gardera sig lite vad gällde att hitta arrangör för nästa världsmästerskapsmatch. Ett tröstpris Chennai fick var nämligen att de i några månader efter matchens slut skulle få ensamrätt att komma med ett bud om nästa världsmästerskapsmatch; som om budet var rimligt då skulle antas utan budintagning från andra.

Spelplats för världsmästerskapet blev Tretjakovgalleriet; ett världsberömt museum med en stor samling av rysk konst. Sponsorer för matchen var den ryske entreprenören och dollarmiljardären Andrey Filatov samt den ännu rikare Armenisk-Rysk-Finska dollarmiljardären

Gennadij Timtjenko. Filatov skulle sedermera bli ordförande i det ryska Schackförbundet. Matchen gick mellan den 10 maj och 30 maj 2012. Det var tolv partier som gällde och en av spelarna (Gelfand) fick vit i både parti sex och parti sju då matchen "vände" färgmässigt. Vid lika ställning efter tolv långpartier gällde att fyra snabbschackspartier på 25min +30s/drag spelades. Var matchen lika efter det skulle uppemot fem stycken tvåpartimatcher i blixtpelas med betänketiden 5min+10s/drag. Vid lika efter dessa gällde att ett Armageddonparti skulle spelas (utan tidsbudgivning).

Matchen kom igång i utsatt tid med Anand som vit i parti 1. Gelfand försvarade sig, förmodligen lite oväntat, med Grünfeldförsvaret mot Anands 1.d4. Partiet var inte helt klart, men efter ett tag såg det ut som att Gelfand hade klarat sig fint och i slutändan remiserades partiet. I parti två spelade Gelfand 1.d4 vilket Anand bemötte med Slaviskt försvar. Gelfand spelade ganska lugnt och fick som mest marginell fördel; Anand klarade dock att hålla remi utan synbara svårigheter. I det tredje partiet kunde man kanske förvänta sig att Gelfand slutt skulle byta öppning, men icke. Istället var det Anand som

provade något nytt med en Anti-Grünfeld uppställning där han la in f3 väldigt tidigt. Anand spelade bra och fick en relativt stor fördel. Gelfand lyckades dock hålla ihop sin ställning, skapa motspel i rätt läge och till slut finna en remiväg. I parti fyra spelades 1.d4 av Gelfand vilket besvarades med Slaviskt försvar igen. Anand höll remi förhållandevis lätt.

I parti fem fick världen bevittna ett 1.e4 parti för första gången på länge i världsmästerskapssammanhang. Under världsmästerskapsmatchen 2010 (Anand-Topalov) spelades nämligen inte ett enda 1.e4-parti. Mot 1.e4 hade Gelfand uppenbarligen förberett Sicilianskt och mot öppet Sicilianskt Sveshnikov varianten; som uppkom i parti fem. Anand spelade en ganska lugn uppställning, men fick inte ut mycket och partiet slutade i remi. I parti sex försvarade sig Anand återigen med Slaviskt och återigen såg han ut att hålla remi ganska lätt.

Gelfand fick vit igen i parti sju och testade en ny uppställning mot Anands Slaviska försvar. En ganska marginell fördel tycktes av Gelfand behållas under partiet och när Anand i mittspelet drog ett par mindre bra drag fick Gelfand betydande fördel som han konverterade i slutändan. Efter sjunde partiet var Anand, enligt vad han sagt efter världsmästerskapsmatchen, så påverkad mentalt att han inte fick någon sömn den natten.

När parti åtta började satt sömnlöse Anand bakom de vita pjäserna och i en Benonistruktur nådd via 3.f3 Grünfeld fick han lite mer terräng än sin motståndare. Detta kanske inte hade varit så stor fara, hursomhelst fick man aldrig reda på den saken då Gelfand missade en taktik i mittspelet och helt enkelt satte bort sig grovt (med 14...Df6 - se diagram).

Anands vinst i sjutton drag (efter 15.gxh5 Dxf3+ 16.Kc2 Dxh1 17.Df2 uppgivet - se diagram) blev den kortaste vinsten i schackvärldsmästerskapets historia.

Anand-Gelfand parti åtta
14...Df6 spelades här av svart - Draget förlorar

Anand-Gelfand parti åtta
Här precis efter vits 17.Df2 gav Gelfand upp -
För att undvika damfångst måste pjäs offras
med 17...Sc6

Läget innan parti nio var högst spännande främst till följd av de två avgörande resultaten i rad partierna innan. Anand, som framgångsrikt spelat Slaviskt tidigare i matchen, bytte till Nimzoindiskt. Ett mittspel uppkom med vissa ställningsobalanser. Vit hade förmodligen något bättre chanser, men svart borde samtidigt ha stått sunt. Gelfand hittade i ett läge en chans att byta ner till ett slutspel där han hade dam mot torn, springare och bonde, vilket han gick in i. Dock lyckades han inte bryta Anands fästning och partiet slutade remi.

I det tionde partiet körde Anand för andra gången av fem möjliga gånger 1.e4. När Gelfand igen svarade med 1...c5 och 2...Sc6 Sicilianskt valde Anand att istället för öppet Sicilianskt spela Rossolimovarianten som leder till helt andra, ofta ganska obalanserade, ställningstyper. Anand spelade ett lite ovanligt, men samtidigt ett i Anti-Siciliansk schacköppningslitteratur rekommenderat drag i ett läge och fick en intressant ställning. Svart hade dock hela tiden resurser och efter kamp främst i öppningen och det tidiga mittspelet slutade partiet remi.

Parti 11 blev åter en Nimzoindiskt affär och Anand, känd för sin teorikunnighet, spelade i ett läge ett drag som var helt utom modet. Gelfand fick kanske en liten fördel, men lyckades inte skapa något särskilt och partiet remiserades. I det sista partiet uppkom ånyo en Siciliansk-Rossolimo variant. Gelfand spelade i ett läge ett intressant linjeöppnande bondeoffer, offrade sedan en till bonde, men lyckades hålla ihop partiet och klara remi. Med alla partier spelade och en vinst vardera stod matchen alltså 6-6 och fyra stycken särspelspartier väntade.

Det var lite oklart vem som skulle ta hem titeln. Anand var och är erkänt duktig i snabbschack, medan Gelfand i sina mångtaliga matcher för att kvalificera sig till världsmästerskapsmatchen också visat prov på ganska bra snabbschacksspel. I särspelet såg det i alla fall ut som att Anand var mest snabbtänkt av de två spelarna. Han lyckades konsekvent spela snabbare än Gelfand och på så sätt sattes tidspress på utmanaren. Första snabbschackspartiet blev remi, men Anand spelande med de svart pjäserna hade troligen de bästa chanserna att vinna partiet. I andra partiet vann Anand efter lång kamp. I tredje partiet hade Gelfand goda chanser att vinna och därmed

utjämna, men han lyckades inte med detta. I fjärde partiet höll Anand remi ganska säkert. I och med detta slutade snabbschacket $2\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ och Anand blev världsmästare

Matchresultat nedan
(tabell tagen från Wikipedia)

World Chess Championship Match 2012																			
	Rating	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Points	13	14	15	16	Total
 Viswanathan Anand (India)	2791	½	½	½	½	½	½	0	1	½	½	½	½	6	½	1	½	½	8½
 Boris Gelfand (Israel)	2727	½	½	½	½	½	½	1	0	½	½	½	½	6	½	0	½	½	7½

VM Matchen 2013

I september 2011 släpptes reglerna för världsmästerskapscykeln 2011-2013. Formen var annorlunda än tidigare. En dubbelrondig kandidatturnering med åtta spelare där alla mötte alla var vad som gällde och till denna kunde man kvalificera sig på ett antal sätt. Mer bestämt fick de tre första i världscupen 2011 (3), Förloraren i föregående världsmästerskapsmatch (1), tre spelare på ranking (3) och en spelare utnämnd av arrangören (1) platser till den åtråvärda turneringen. Fide hade till denna cykel ändrat så att rankingplatsen till kandidatturnering inte bara baserades på ett rankingtal avläst en specifik tidpunkt. Två stycken rankingtal juni 2011 och januari 2012 ihopslagna och sedan delade på två hade man kommit fram till var bättre.

Ändringarna jämfört med föregående cykel sågs som fördelaktiga av en viss norrmann och i oktober 2011 möttes världen av nyheten att Magnus Carlsen hade bestämt sig för att delta i världsmästerskapscykeln. Han var dock den här gången inne på att säkra ett "vattentätt" kontrakt med Fide, vilket man får anta betydde att han inte ville att cykeln skulle ändras när den väl kom igång. Carlsen låg konsekvent som världsetta på rankinglistorna och var mer eller mindre favorit i kandidatturneringen.

Februari 2012 hade två bud om att anordna kandidatturneringen inkommit till Fide, ett från Bulgarien och ett från Azerbajdzjan. Det sistnämnda budet frammanade ett öppet brev från Levon Aronian, där han förklarade sig ovillig att spela en så viktig turnering som kandidatturneringen i Azerbajdzjan. Det blev dock aldrig helt aktuellt att något av dessa bud skulle antas. Sedan ett drygt halvår hade nämligen Fide varit i kontakt med det relativt okända bolaget AGON samt dess företrädare Andrew Paulson. Erbjudandet Fide fått var att AGON skulle anordna kandidatturneringen 2013 och förmodligen fler turneringar i framtiden. I utbyte skulle AGON stå för prispengar, arrangörskostnader och Fide-apanage.

Det kan tyckas vara rimligt att försöka säkra världsmästerskapscykeln finansiellt genom partnerskap på detta sätt, men upplägget fick kritik. Främst var det som ogillades att AGON Ltd. nästan var helt okänt. Det lilla som kändes till var att företaget stod registrerat på ön Jersey (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland) och hade en icke genomskinlig ägarstruktur.

I mars 2012 kom så beskedet kring var och när kandidatturneringen skulle spelas. London (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland) blev spelplats och tävlingen annonserades gå under november 2012. Ett antal veckor efter släppet av turneringsinformationen senarelades kandidatturneringen till mars 2013. Det var andra turneringsarrangörer som hade klagat över krockar. Prispengarna i turneringen var 691 000 USD.

Förutom AGON, som skulle ha hand om den finansiella biten av arrangemanget, var också ett bolag kallat Chess Network Company (CNC) inblandat. CNC var ansvariga för mediadelen av arrangemanget. Andra som hjälpte kandidatturneringen 2013 att bli av var staten Azerbajdzjan, som via det statliga oljebolaget SOCAR gick in och sponsrade kandidatturneringen trots att den gick i London. Motprestation i sammanhanget (får man anta) var att arrangörens wildcard plats gick till azeren Teimour Radjabov. Den högst rankade och enda wildcard-tillåtna britten (då rankingkrav på minst 2700 Elo förelåg) Michael Adams hade vid tiden 2724 i Elo och hade kanske annars kanske setts som det naturliga valet.

Teimour Radjabov (Wijk An Zee, 2012)
Foto: användaren Stefan64 på Wikimedia
commons

När kandidatturneringen väl drog igång var det Levon Aronian som började starkast. Dock var det hela tretton ronder som skulle spelas och Aronian kunde inte hålla ångan uppe. Magnus Carlsen som skuggade tätt bakom gick förbi när Aronian inte tog poängen han behövde.

Vladimir Kramnik skulle istället visa sig bli Carlsens farligaste motståndare. Mycket tack vare tre raka vinster i rond 9-11 ledde han innan rond tolv. I den ronden remiserade han dock, medan Carlsen vann och läget innan den avslutande rond tretton blev därmed mycket spänt. Carlsen kunde emellertid luta sig mot sin bättre särkiljning och Kramnik behövde därför komma före Carlsen på poäng. Det gick att se att Kramnik satsade på vinst med svart i sitt sista parti. Den sista ronden fick en smått otrolig händelseutveckling i och med att Carlsen först lyckades förlora, men sedan hände samma sak Kramnik också. Carlsen var dock ganska lättad över detta då han gick vidare till världsmästerskapsmatchen. Kramnik missade sin chans med en hårsman.

Resultat Kandidatturneringen 2013
(tabell från Wikipedia):

Final standings of the 2013 Candidates Tournament^[13]

Rank	Player	Rating March 2013 ^[14]	1	2	3	4	5	6	7	8	Points	Tiebreaks ^[6]	
												H2H	Wins
1	Magnus Carlsen (NOR)	2872		½ ½	0 1	½ ½	1 1	1 ½	0 ½	½ 1	8½	1	5
2	Vladimir Kramnik (RUS)	2810	½ ½		1 ½	½ 1	½ ½	½ 1	½ 0	1 ½	8½	1	4
3	Peter Svidler (RUS)	2747	0 1	½ 0		1 ½	½ ½	½ ½	1 ½	1 ½	8	1½	4
4	Levon Aronian (ARM)	2809	½ ½	0 ½	½ 0		1 0	½ ½	1 1	1 1	8	½	5
5	Boris Gelfand (ISR)	2740	0 0	½ ½	½ ½	1 0		½ ½	½ ½	½ 1	6½	1	2
6	Alexander Grischuk (RUS)	2764	½ 0	0 ½	½ ½	½ ½	½ ½		1 ½	½ ½	6½	1	1
7	Vassily Ivanchuk (UKR)	2757	½ 1	1 ½	½ 0	0 0	½ ½	½ 0		1 0	6	—	3
8	Teimour Radjabov (AZE)	2793	0 ½	½ 0	½ 0	0 0	½ ½	½ ½	1 0		4	—	1

Då det var Anand som slog Gelfand i Moskva 2012 fanns det som tidigare skrivits om redan en intresserad potentiell arrangör för världsmästerskapsmatchen 2013. Chennai i den indiska delstaten Tamil Nadu visade dock tidigt inga större tecken på att vilja arrangera. Den period av förtur att buda på matchen som de hade blivit lovade av Fide sträckte sig från slutet av Anand-Gelfand matchen och tre månader fram, alltså 30 maj till den 30 augusti 2012. Under denna period inkom dock inga bud, vilket i teorin öppnade för andra intressenter. Avsaknad av bud från Chennai kan dock också ha haft att göra med att Fide redan bortförhandlat rättigheterna för världsmästerskapscykeln till AGON. Det var alltså i praktiken det företags beslut var matchen skulle gå och om de var bundna av Fide:s löften är oklart.

Fide verkar dock ha velat att AGON skulle ge matchen till Chennai då de i januari 2013 övertalade AGON att ge matchen till staden. Den 8 april, eller för att sätta saker i perspektiv, en vecka efter det att Carlsen vunnit kandidatturneringen inkom budet från Chennai. Detta låg på cirka 3 350 000 USD och 2 550 000 USD var prispengar till spelarna. Efter ett par veckor signerades en

avsiktsförklaring mellan Fide och representanter för indiskt schack om att Chennai skulle få världsmästerskapsmatchen. Om matchen gick i Indien skulle Carlsen få 100 000 USD extra av prissumman bara för att matchen skulle gå i världsmästarens hemland. Carlsen var dock långt ifrån nöjd över att matchen skulle gå i Indien ändå.

Kanske på grund av Carlsens missnöje skickade Norges schackförbunds dåvarande ordförande ett öppet brev till Fide den 3 maj 2013 där han klargjorde att Fide borde ha öppnat en budgivningsprocedur för världsmästerskapsmatchen så som deras egna regler föreskrev. En intressant utveckling skedde senare samma dag när Paris (republiken Frankrike) lade ett bud för att få anordna matchen trots den icke-annonserade budgivningsproceduren och det faktum att Fides förhandlingar med Chennai var långt gångna. Paris hoppades förmodligen på att de skulle kunna få matchen tack vare att deras bud var högre. Med nästan 4 500 000 USD i total budget och cirka 3 500 000 USD i prispengar var budet en förbättring över Chennai, men oavsett detta fick Paris inte hoppas länge. Två dagar efter att Paris bud kungjorts

bekräftades Chennai som spelplats av Fide:s presidentkollegium. En intressant sak som kommit fram i efterhand är att Fide försökte få indierna att gå med på att dela matchen mellan Indien och Norge. Detta var emellertid något som vägrades.

Spelplats bestämdes i alla fall bli Hyatt Regency Hotel i Chennai och matchen kalenderlades till att gå mellan den 9 och 22 november. Tolv partier var det som gällde, följt eventuellt av snabbschack- och blixtsärs spel. Hajpen innan matchen var nog den största och mest omfattande sådana innan en världsmästerskapsmatch i schack sedan Kasparov-Karpov matcherna. Anand hade miljontals fans i Indien och även Carlsen var ganska omtyckt, något som visade sig när Anand och Carlsen kom för att inspektera spelplatsen för matchen och blev igenkända samt påhejade av tusentals personer. Anand är för övrigt något av en rikskändis i Indien och kanske speciellt i delstaten Tamil Nadu, där han kommer ifrån.

Spelarna hade i förhandlingarna innan matchen kommit överens om att partierna skulle spelas med de båda sittandes inne i en glasbur delvis på grund av risken att de kunde bli störda. Buren, som var

ganska rymlig, dämpade ljudet från publiken ganska mycket. I övrigt kan nämnas att det var en hel del norrmän som hejade på Carlsen från hemmaplan, vissa ganska unga, vilket sågs som ett tecken på att Carlsen hade en ”coolhetsfaktor” som kunde matcha andra idrottsmän. I alla fall i Norge.

Redan i parti ett, där Carlsen var vit, såg man att utmanaren var ute efter att spela positionell och ganska okritisk schack mot sin erfarne motståndare. Just i det första partiet lyckades detta inte så väl och en förhållandevis logisk dragupprepning uppkom efter blott 16 drag. I parti två öppnade Anand med 1.e4 och fick mot sig ett försvar som Magnus inte spelat på en lång tid. Dessutom valde Magnus en uppställning i nämnda öppning som inte var den vanligaste, men som hade spelats några hundra gånger likväl. På detta sätt hade viss kännedom om vad som var bra och dåligt med nämnda uppställning arbetats fram, men de riktigt kritiska varianterna kanske ännu var mindre kända. Anand spelade i parti två hursomhelst rimligt och torde ha haft viss chans att skapa initiativ. När dock Carlsen i ett läge flyttade fram sin dam och gav Anand ett val mellan fortsatt någorlunda lovande

initiativ eller dambyte och minimala chanser att få ut något valde han det senare. Partiet remiserades kort därefter. I parti tre valde Carlsen samma lugna spelöppning som i parti ett. Anand hade dock fått chansen att kolla på densamma tillsammans med sina sekundanter och hade till partiet hittat en uppställning som obalanserade partiet något. Carlsen spelade egentligen inte så bra och hittade inte riktigt rätt drag i ställningen. Framåt det sena mittspelet hade Anand därför lyckats få en ganska allvarlig fördel. I ett kritiskt läge spelade dock Anand förmodligen inte det bästa draget och viss ytterligare försvarsinsats kunde Carlsen säkra remi.

Det fjärde partiet blev något så vanligt som ett Berlinerförsvar och då mer exakt det så kallade Berlinslutspelet. I det här partiet var det Anands tur att inte riktigt spela så bra och hitta rätt drag. Carlsen jobbade upp en betydande och relativt bekväm fördel i en Berlintypisk damlös ställning. Anand var dock mycket seg i försvaret och höll partiet. I parti fem började Carlsen förvisso med 1.c4, men partiet skulle genom dragomkastning gå in i en 1.d4 öppning. Carlsen spelade ganska rimligt och fick en liten fördel. Anand lyckades inte riktigt

neutralisera denna så väl och när Carlsen fick upp ett något bättre slutspel där han kunde fortsätta att pressa länge såg man lite vart partiet var på väg. Carlsen lyckades också till slut ta hem partiet och tog i och med detta den första vinsten i matchen. Anand provade i parti sex åter 1.e4 och fick mot sig Berlinförsvaret. Denna gång tillät han inget slutspel, utan spelade en så kallad anti-berlinare. Dock fick han i denna inte ut mycket alls och efter ett intetsägende mittspel, där man lätt kunde tro att partiet var på väg mot remi satte han sig själv i svårigheter genom ett misstag som kostade bonde. Ett tornslutspel med merbonde för Carlsen uppkom sedermera och detta lyckades Carlsen, efter viss möda, ro hem.

En tröst för Anand var att andra halvan av matchen påbörjades i och med parti sju och att Anand på grund av detta fick vit igen. Han spelade åter 1.e4, fick åter mot sig ett Berlinförsvaret och drog åter en antiberlinare. Partiet skilde sig marginellt från parti sex i att Anand provade en lite annan spelidé som innefattade ett tidigt byte. Carlsen hade dock inga problem att gradvis utjämna ställningen och samtidigt byta pjäser. Partiet remiserades i en ställning där Carlsen utjämnat fullständigt. Mest dramatiskt för dagen var att Carlsen kom bara ett

antal sekunder innan partiet skulle börja och att han vid en marginellt senare ankomst hade förlorat på walk over till följd av Fide:s nolltoleransregler mot försenad ankomst. Man får dock anta att Carlsen generellt har koll på sekunderna då han har kommit i sista sekunden ett antal gånger efter detta också (utan att missa spelstarten).

Parti åtta började Carlsen för första gången med 1.e4. Det var dock hans tur att få mot sig Berlinerförsvaret denna dag. Han lyckades heller inte riktigt sätta någon press och partiet remiserades utan dramatik. Parti nio var förmodligen det mest intressanta i matchen. Anand öppnade för första gången med 1.d4 och bemötte Carlsens uppställning genom att gå på med sina bönder. Vissa luckor öppnades för Carlsens motspel, men Anand lyckades till slut, mycket tack vare aggressiva bondeavancemang skapa ett relativt farligt angrepp. Carlsen använde för att skapa motspel en avancerad bonde för att gå ner i dam och lyckades faktiskt, medan Anand använde sina tempon för att bygga upp sitt angrepp, att promovera en bonde till dam.

Givet Carlsens extra dam var Anand tvungen att få sitt angrepp att fungera, men istället för att spela rätt i angreppet och på så sätt tvinga Carlsen att offra tillbaka i princip allt sitt överskottsmaterial, spelade han ett grovt fel och förlorade omedelbart. Carlsen som i och med segern i parti nio ledde med tre poäng med tre matcher kvar hade således ett superläge att ta hem matchen med vit i tionde matchpartiet. Situationen kan liknas vid den situation Kramnik hade 2008 med tvåpoängsunderläge och två partier kvar. Kramnik spelade i det läget Sicilianskt mot Anand; som remiserade och vann matchen. Nu var det Anands tur att testa att försöka vinna med Sicilianskt mot Carlsen, som öppnade tionde partiet med 1.e4. Det gick sisådär för Anand i att han lyckades obalansera ställningen något, men att han ändå fick svårt att skapa några verkliga chanser i partiet. Istället var det Carlsen som efter några timmars spel kom in i ett lite bättre springarslutspel. Carlsen hade förmodligen vinst i något läge, men partiet slutade remi. Carlsen blev med detta ny världsmästare.

Matchresultat
(tabell från Wikipedia):

World Chess Championship 2013														Points
	Rating	Game 1 9 Nov.	Game 2 10 Nov.	Game 3 12 Nov.	Game 4 13 Nov.	Game 5 15 Nov.	Game 6 16 Nov.	Game 7 18 Nov.	Game 8 19 Nov.	Game 9 21 Nov.	Game 10 22 Nov.	Game 11 24 Nov.	Game 12 26 Nov.	
 Viswanathan Anand (India)	2775	½	½	½	½	0	0	½	½	0	½	Not required		3½
 Magnus Carlsen (Norway)	2870	½	½	½	½	1	1	½	½	1	½			6½

VM Matchen 2014

Carlsen skulle ganska snabbt få försvara sin världsmästartitel i en ny världsmästerskapsmatch. Fides planer, som lades fram var att hålla en under 2014 och tidigare samma år en dubbelrondig kandidatturnering för åtta spelare. Regler och bestämmelser var snarlika de som gällde förra cykeln, med några undantag. Fördelningen av platserna till kandidatturneringen skiljde sig exempelvis något. Förloraren i föregående världsmästerskapsmatch (1), de två första i världscupen 2013 (2), de två första i Fides grandprix-serie 2012-2013 (2), två spelare på ranking (2) och en spelare utnämnd av arrangören (1) fick platser till den åtråvärda turneringen. Till synes hade alltså, jämfört med förra kandidatturneringen, en rankingplats och platsen för trean i världscupen dragits in och istället givits till ettan och tvåan i Fides grandprix-serie.

Anand förlorade som bekant världsmästerskapsmatchen 2013 men fick som tröstpris en plats i kandidatturneringen 2014. Världscupen drog igång i augusti 2013 och final i densamma kom att spelas mellan exvärldsmästaren

Vladimir Kramnik och överraskningen Dmitriy Andreikin; den senare med meriter som en junior-VM vinst 2010 och vinst i ryska mästerskapen 2012.

Kramnik vann denna världscupfinal, men Andreikin kvalificerade sig ändå till kandidatturneringen som tvåa i världscupen. Grandprix-serien bestod av sex tävlingar (London, Tashkent, Zug, Thessaloniki, Peking och Paris) och gick mellan september 2012 och oktober 2013. När allt var färdigt hittade man Veselin Topalov högst upp i tabellen. Tvåa blev Shakriyar Mamedyarov och han fick också en plats i kandidatturneringen. De två rankingplatserna gick till Levon Aronian och Sergey Karjakin. Arrangörens wildcardplats fick en välmeriterad ryss vid namn Peter Svidler.

Det var i Ryssland som turneringen skulle komma att spelas. Sent i augusti månad 2013 lade Khanty Mansijsk ett bud om att få anordna tävlingen. Prispotten som erbjöds för spelarna var cirka 560 000 USD, där som brukligt alla spelarna i alla fall fick minst några procent av prissumman oavsett placering. Några veckor senare, i september, inkom ett bud från Kozludy (republiken Bulgarien). Budet som enligt uppgift hade en prissumma några gånger högre än

de prispengar som Khanty Mansijsk erbjöd drogs dock tillbaka efter några veckor; förmodligen på grund av att bankgarantier saknades. Spelarna fick alltså ta sig till de centrala delarna av Ryssland för att spela kandidatturneringen, som avgjordes mellan den 13 och 31 mars.

Inför tävlingen var det lite oklart om Anand hade motivationen att spela om världsmästerskapstiteln igen och viss mediaspekulation gjorde gällande att han funderade på att hoppa över kandidatturneringen. Förstareserv var annars Fabiano Caruana, som nog definitivt hade motivation. Efter viss eftertanke och ett motivationssamtal med ingen annan än Vladimir Kramnik anmälde sig dock Anand till kandidatturneringen och detta i tid.

Det skulle bli en förhållandevis jämn kandidatturnering som utkämpades. Den sist placerade spelaren skulle i slutändan hamna på 6 poäng av 14 eller som man säger på schackspråk -2. Den förtjänste vinnaren, tillika den enda spelaren utan förlust i turneringen, blev den motivationslöse Anand, med $8\frac{1}{2}$ av 14 poäng (+3). I och med att tävlingen var så jämn var det svårt för någon att riktigt matcha Anands (+3) resultat. Närmast efter kom Karjakin med +2. Ryss-ukrainaren hade visserligen chansen i det inbördes mötet mot Anand i rond 13, men remiserade bara och i och med det resultatet säkrade Anand segern med en rond kvar att spela.

Resultat kandidatturneringen 2014
(tabell från Wikipedia):

Final standings of the 2014 Candidates Tournament^[8]

Rank	Player	Rating March 2014 ^[9]	Final Standings of the 2014 Candidates Tournament																Points	Tiebreaks ^[3]		
			1 (VA)		2 (SK)		3 (VK)		4 (SM)		5 (DA)		6 (LA)		7 (PS)		8 (VT)			H2H	Wins	SB
			W	B	W	B	W	B	W	B	W	B	W	B	W	B	W	B				
1	 Viswanathan Anand	2770			½	½	½	½	½	1	½	½	1	½	½	½	1	½	8½	—	3	57.25
2	 Sergey Karjakin	2766	½	½			1	0	½	½	½	½	0	1	½	1	½	½	7½	—	3	51.75
3	 Vladimir Kramnik	2787	½	½	1	0			1	½	½	½	½	½	0	½	1	0	7	2½	3	49.25
4	 Shakhriyar Mamedyarov	2757	0	½	½	½	½	0			1	½	1	0	1	½	½	½	7	2	3	48.00
5	 Dmitry Andreikin	2709	½	½	½	½	½	½	½	0			1	½	½	0	1	½	7	1½	2	48.50
6	 Levon Aronian	2830	½	0	0	1	½	½	1	0	½	0			1	½	½	½	6½	1½	3	45.00
7	 Peter Svidler	2758	½	½	0	½	½	1	½	0	1	½	½	0			1	0	6½	½	3	46.00
8	 Veselin Topalov	2785	½	0	½	½	1	0	½	½	½	0	½	½	1	0			6	—	2	42.25

En returmatch om världsmästartiteln väntade alltså mellan Carlsen och Anand. I Chennai 2013 vann Carlsen förhållandevis lätt, men Anand är ändå Tigern från Madras och hade förmodligen vässat klorna sedan dess. I januari 2014 öppnade Fide budgivningen för matchen och buden skulle vara inne den 10 mars; några veckor innan kandidatturneringen avgjorts.

Är man uppmärksam kan man ha noterat att exempelvis Chennai (2013) väntade med sitt bud till efter kandidatturneringens slut. Den här gången verkade det som att arrangörerna inte var så heta på att lägga bud heller. Den 11 mars förlängde därför Fide tidsfristen till den 30 april. Inte heller då hade några bud inkommit, eller ja... ett bud hade faktiskt inkommit. Det var från den Norska regeringen som planerade att hålla matchen på en oljeplattform i Nordsjön. Tyvärr offentliggjordes detta strålande bud väldigt, väldigt tidigt i april och Fide måste ha tvivlat över seriositeten på något sätt; då de helt ignorerade budet.

Situationen med en världsmästerskapsmatch som inte lyckats locka en arrangör trots förlängd deadline och två ganska säljbara deltagare, Anand med

jättemånga fans och Carlsen som ung superstjärnsmodell, var så klart inte så bra. Fide fick efter budprocessens resultatlöshet gå in och aktivt försöka hitta en arrangör. Räddningen, vilket meddelades den 11 juni, blev Sochi (ryska Federationen) som tilldelades arrangörskapet av världsmästerskapsmatchen. Budet låg enligt uppgift på 3 000 000 USD, varav cirka 1 500 000 USD var prispengar till spelarna. Som synes var alltså prissumman mindre än matchen innan.

Carlsen med team uttryckte att de var missnöjda över att de inte riktigt visste var pengarna för matchen kom ifrån. En EU-svartlistad ukrainare med kopplingar till Donbas folkrepublik var ett av huvudspåren som nämndes vad gäller prispengarnas härkomst. AGON som fixade fram pengarna hade fortfarande inte heller klargjort sin ägarstruktur. Osäkerheten kring var prispengarna kom ifrån och/eller måhända det faktum att prispengarna var sämre än förut, gjorde att team Carlsen skrev ett brev till Fide där de sökte en senareläggning av världsmästerskapsmatchen. Detta förslag nekades dock och efter visst drama skrev Carlsen den 7

september på kontraktet för matchen. Förstareserv var annars Sergey Karjakin och det som uttalades från Fides håll var att han skulle få spela istället för Carlsen vid utebliven kontraktsskrivning.

Matchen i Sochi var på 12 partier och som vanligt vid lika i långpartierna skulle snabbschack, följt eventuellt av blixtschack, följt eventuellt av ett armageddonparti, vara hur spelarna särskiljdes. Anand fick vit i parti ett och frågan var om han skulle spela 1.e4, som han gjorde i fyra av fem partier förra matchen, eller om han trodde att 1.d4 spelat i Anands sista vitparti förra världsmästerskapsmatchen skulle ge bättre chanser. Det som hände var att Anand spelade 1.d4, vilket Carlsen bemötte något oväntat med Grünfeld. Carlsen spelade gradvis in sig i partiet, men när han hade sin chans att säkra ett något fördelaktigt slutspel dam och torn mot dam och torn hittade han inte rätt drag. Anand kunde få in en ställningsupprepning kort efteråt.

Hoppet om en match fri från Berlinerspanska partier levde inför parti två; speciellt då man kunde förvänta sig att Anand skulle fortsätta med 1.d4 i sina vitpartier. Nu hade ju dock Anand en del svartpartier att spela också och när

Carlsen i parti två drog 1.e4 kom så svaret Berlinerspanskt från Anand. Carlsen valde dock att inte gå in i det så kallade Berlinerslutspelet utan drog en till synes ganska harmlös anti-Berlinare. Harmlös eller inte kom Anand under angrepp en bit in i mittspelet och även om Carlsen aldrig slog igenom kunde han pressa länge och väl samt till slut håva in poängen.

Parti tre blev en ganska intressant Damgambit där Anand fick ner en bonde på c7 som blev stående där i 20 drag. Med ett sådant hot mitt i ställningen krävdes ytterst exakt spel av Carlsen, dock lyckades han inte efter ett tag hålla ihop partiet och förlorade. Carlsen blev i och med detta varse med hur det kändes att förlora ett världsmästerskapsparti och hur han hanterade det närmast efterföljande parti fyra skulle bli intressant att se.

Det som hände i parti fyra var att Anand drog en 2...e6 sicilianare mot Carlsen, som bemötte detta, inte genom att gå in i öppet sicilianskt, utan att direkt spela g3 och fianchettera sin löpare. En sorts isolaniställning uppkom efter ett tag där Carlsen spelade mot isolanibonden. Anand lyckades, som kompensation för att ha tagit på sig en isolanibonde, få ut sina pjäser fint och partiet skulle till slut remiseras. Parti fem blev en

damindisk affär där svartspelaren Carlsen spelade sina drag väldigt snabbt. Anand fick inte ut oerhört mycket och det såg ut som att partiet var på väg mot en symmetrisk och fullt lika ställning, men Anand lyckades se ett sätt att behålla viss press. Han försökte lite och hade kanske någon liten förbättring, men Carlsen höll remi. Parti sex blev en Sicilianare till. Denna gången gick dock Carlsen in i öppet Sicilianskt och en Kan (Paulsen) Siciliansk uppställning valdes av Anand. Genom att Anand spelade lite passivt fick Carlsen en bekväm fördel, som han lyckades förstora något allteftersom mittspelet fortgick. Kanske var han för nöjd med att sitta i en lite till klart bättre ställning då han i ett läge gjorde en helt otrolig blunder (med 26.Kd2?? se diagram)

Carlsen-Anand parti sex
Här gick Carlsen 26.Kd2 - Draget tillåter
26...Sxe5 med taktisk vinst för svart

Anand, som nog inte förväntade sig att han med ett drag skulle kunna vinna partiet tänkte dock bara kort och drog ett lugnt drag. Detta gav Carlsen chansen att flytta undan sin kung och Anand hade därmed missat sin chans. Istället skulle Carlsen, efter viss ytterligare press, ta hem parti sex och därmed ta ledningen i matchen själv.

I parti sju fick Carlsen vit igen i och med att matchen gick in i sin andra halva. Den här gången skulle Anand inte spela någon sicilianare, utan återgick till Berlinförsvaret. Carlsen tillät det så kallade Berlinslutspelet och efter många välförberedda drag av Carlsen fick han en viss press. I ett läge såg Anand det som bäst att offra pjäs för att få en ställning med torn plus fyra bönder mot Carlsens torn, springare och två bönder (se diagram). Denna ställning gick förmodligen att vinna för vit, men Carlsen lyckades inte hitta vinsten och efter ett tag nöjde Carlsen sig med att få ut ett rent torn plus springare mot torn slutspel. Carlsen pressade dock inte allt för länge innan han erbjöd ett tornbyte, vilket i och med att det antogs gjorde att partiet slutade remi.

Parti åtta blev en avböjd damgambit och efter nio väldigt normala drag kom Carlsen med ett, relativt sett andra alternativ, mycket ovanligt drag. Anand lyckades vid brädet inte lista ut hur man skulle möta detta på ett sätt som gav någon fördel och slutade med remi efter fyrtioalet drag. I parti nio spelades på nytt ett Berlinerslutspel och Anand höll remin igen. Innan parti tio ledde Magnus fortfarande med en poäng och man fick definitivt känslan av att Anands tid att vända matchen höll på att rinna ut.

I parti tio gick kanske något oväntat Carlsen ifrån de solida avböjda damgambitarna och damindiska uppställningar han använt med framgång och återgick till Grünfeld, vilket han spelade i parti ett. Anand fick en del press, men som så många gånger innan kunde man konstatera att det inte alltid räcker mot Carlsen. Partiet slutade remi. Parti elva blev åter ett Berlinparti, som Anand spelade bra, kanske mycket bra.

I ett läge fick han in det snygga 23...b5 (se diagram)

Carlsen-Anand parti tio

Här spelade Anand 23...b5 – båda sätten att ta bonden har nackdelar och Carlsen avstod

och med detta förmodligen en liten fördel. Dock var det här inte riktigt utmanarens match och efter att Anand överoptimistiskt offrade en kvalité blev det snart klart att frågan mest var om Carlsen skulle hitta alla de dragen, ibland endadragen, som krävdes för att ta hem partiet. Efter mycket exakt spel av Carlsen skulle det också bli så att han vann parti elva och därmed försvarade han sin världsmästartitel.

Matchresultat
(tabell från Wikipedia):

World Chess Championship 2014														
	Rating	Game 1 ♀ 8 Nov.	Game 2 ♀ 9 Nov.	Game 3 ♀ 11 Nov.	Game 4 ♀ 12 Nov.	Game 5 ♀ 14 Nov.	Game 6 ♀ 15 Nov.	Game 7 ♀ 17 Nov.	Game 8 ♀ 18 Nov.	Game 9 ♀ 20 Nov.	Game 10 ♀ 21 Nov.	Game 11 ♀ 23 Nov.	Game 12 ♀ 25 Nov.	Points
🇳🇴 Magnus Carlsen (Norway)	2863	½	1	0	½	½	1	½	½	½	½	1	Not	6½
🇮🇳 Viswanathan Anand (India)	2792	½	0	1	½	½	0	½	½	½	½	0	required	4½

Magnus Carlsen (mitten) iförd den traditionella segerkransen lyfter VM-bucklan i Sochi 2014. Vid sidan av världsmästaren ses Viswanathan Anand (t.v.) samt Kirsan Iljumzjinov (t.h.)

Foto: www.kremlin.ru

Artiklar om Världsmästerskapsmatcherna skrivna av
Harald Berggren Torell

Lösning VM Match Quiz:

År	Stad	Världsmästare	Utmanare	Ställning (långpartier)	Slutlig vinnare
2010	Sofia	Anand	Topalov	6½ - 5½	Anand
2012	Moskva	Anand	Gelfand	6 - 6	Anand
2013	Chennai	Anand	Carlsen	3½ - 6½	Carlsen
2014	Sochi	Carlsen	Anand	6½ - 4½	Carlsen

Schack-korsord

					1 16		18		20			24			
			2 15							3		23			
									21				26		
		4				17		19			5	6 25			
					7		8		22						
	14											9			
10									11						
		12								13					

Vågrätt (sidled), (nummer 1-13)

1. Kan vinsten kallas om motståndaren satt bort sig grovt
2. Spelas korrespondensschack oftast via nuförtiden
3. Internationell ranking
4. Spelades inte Schack-VM på
5. Kan schackpjäser göra när de blivit polerade
6. Vann Schack OS öppna klass senast
7. GM Quang Liem:s familjenamn
8. Gör man med betänketiden i svåra lägen
9. Förkortning för populär schacktidning
10. Bjöds Anatoly Karpov på efter presidentval
11. Uppmaning när oavgjort eller förlust inte passar
12. Här går Schack SM 2016
13. Konglomerat som sponsrar schacktävling

Lodrätt (upp-ner), (nummer 14-26)

14. Den högst rankade kvinnliga schackspelaren
15. Kallar sig Manhem och flera i Schacksverige
16. Skapar bra spelare oftast
17. Lät Magnus Carlsen sköta avsparken
18. Norska schackbröder
19. Också på Göteborgs Schackcentrum
20. GM som nyligen bytte från Filipinerna till USA
21. Gör bräden och klockor med mera
22. Granne med schackstad
23. Svensk ranking
24. Kan vissa ha för mycket av i lagmatcher
25. Förnamn på GM som haft hög post på Världsbanken
26. Superstormästare som gifte sig i sommaren 2015

Lösning på sidan 63.

Vissa svar går att hitta i det här numret.

Harald Berggren Torell

Intervju med svenske kadettmästaren Isak Storme

Nedan finnes en intervju redaktören gjorde med Isak Storme i augusti 2015, kort efter att han hade vunnit kadett-SM. Isak kommenterade även ett parti från tävlingen (se nästkommande sida)

Första frågan. Hur gammal är du?

14 år. Skall börja i 8:an.

Hur gammal var du när du började spela schack?

9 år om jag minns rätt. I slutet av 3:an.

Har du någon speciell spelstil vad gäller schack?

Nej, jag tycker de flesta ställningar är roliga, men jag gillar dynamiska ställningar.

Någon favoritschackspelare?

Nej.

Varför inte?

Många spelar bra partier och många är bra.

Skulle du vilja berätta lite om SM 2015?

Ja. Det gick ganska bra.

Hur såg en typisk dag ut för dig under SM 2015?

Gick upp, åt frukost, sedan gick vi ut och spelade basket och fotboll och allt möjligt annat, sedan spelade vi ronden och sedan sportade vi ännu mer.

Hur var det med förberedelser och sådant?

Förberedde mig så mycket som jag tyckte var nödvändigt. Ofta kom jag dåligt ändå.

Hur gick det för dig spelmässigt?

Jag började bra, sedan förlorade jag ett parti och sedan spelade jag helt ok. En del poäng var oförtjänta.

När kände du att du skulle kunna ta hem tävlingen?

Vet inte. Jag tänkte inte så mycket på det under tävlingen, men uppfattade inte chansen att vinna som helt orimlig.

Jag vet att man som svensk kadettmästare får inbjudan till Junior-SM nästkommande år. Hur ser du på att spela i JSM-gruppen 2016?

Det ska bli kul!

Finns det något annat schackligt positivt som hänt i och med att du blev svensk kadettmästare?

Jag blev inbjuden till en träningsgrupp.

Vad för träningsgrupp?

En SSF-träningsgrupp med Axel Smith (Chess Team Sweden)

Du blev inbjuden till Rilton Cup också?

Ja. Det är mycket trevligt att bli inbjuden dit. Det ska bli grymt kul också.

André Forsberg

En Passant E1567

..

Isak Storme

SS Manhem E1781

Schack SM i Sunne 2015

Med partidiskussion av Isak Storme och
Harald Berggren Torell

**1. e4 c5 2. Sc3 Sc6 3. f4 g6 4. Lc4 Lg7 5. Sf3 e6
6. f5**

Isak: Jag var skeptisk, men det visar sig att det här
är ett helt OK drag.

**6.- Sge7 7. fxe6 dxe6 8. d3 a6 9. 0-0 b5
10. Lb3 0-0 11. De1 Sd4**

Harald: Datorn värderar här ställningen till
omkring 0.00

Isak: Ser den springaren på d4?

12. Kh1 Sec6 13. Le3 Lb7 14. Dd2 Tc8

15. a3?

Isak: Ett positionellt fel, eftersom att
dubbelbönderna man får nu som vit inte är så bra
och d3 är svagt.

15.- Sxb3 16. cxb3 Sd4

Isak: Nu står svart bra och han har en fin springare
på d4.

17. Dd1 f5!?

Isak: Intressant och aggressivt.

18. Sd2 Dd6 19. Tc1 Tfd8

Isak: Det skulle vara intressant att höra vad
analysmotorn säger här någonstans.

Harald: Här säger den ungefär minus 1.50, alltså
riktigt bra fördel för svart.

20. Tf2 Sc6

Isak: Jag ville gå på d3 bonden, men det finns
säkert bättre drag.

21. Sf1 Se5 22. Td2 Sf7

Isak: Björn Andersson (Förstalagsspelare i
Manhem – red) blev förbryllad över att jag tänkte
tio minuter och sedan inte tog på d3 här.

Harald: Just 22...Sf7 är nog lite onödigt.

23. Se2 e5

Isak: Jag kände att det var lika bra att gå på med
bönderna.

24. Tc3 f4 25. Lf2 Lf8

Isak: Sg5 någon gång är planen, men jag tänkte att
jag kunde gardera på c5 innan jag gjorde något.

Harald: Ok. Datorn säger fortfarande att svart står
mycket bra i alla fall.

26. Tdc2 Lxe4! 27. Lxc5 Txc5!

Isak: Det här kan också få ett utropstecken. Draget
gjordes med fem och en halv minuts betänketid
kvar på klockan.

28. Txc5 Dxd3 29. Td2 Dh3

Harald: Det här draget hade du sett tidigare eller?

Isak: Ja, men jag hade faktiskt missat en del
detaljer.

30. Sxf4

Isak: 30. Sg1 Dxd2+ 31. Txd2 Txd1 är
förkrossande.

30.- exf4 31. Tc3 Dxd2+ 32. Txd2 Txd1

33. Kg1 Lxg2 34. Kxg2

Isak: Här var jag så klart jättenöjd. När jag klarat
av tidsnöden var min motståndare vänlig och lät
mig matta.

**34.- Sg5 35. Tc6 f3+ 36. Kf2 Lc5 37. Se3 Td2+
38. Kg3 Lxe3 39. h4 Tg2++ schackmatt**

Harald: I och med vinsten här blev du ju svensk
kadettmästare också. Hur var känslan direkt efter?

Isak: Jag var nöjd. Jag trodde att jag hade vunnit,
men faktiskt var det ett parti kvar som hade kunnat
sluta med vinst för en som då skulle gå förbi mig.
Dock såg det ganska mycket ut som att han hade
väldigt dåliga vinstchanser i sitt parti.

Rapport från SSF kongress i Sunne 2015

På Sveriges schackförbunds kongress i Sunne var jag (Claes R. Nilsheden) och Roland Häll kongressombud för Göteborgs schackförbund. Att vara ombud på kongressen passade mig alldeles utmärkt, då jag brukar besöka Schack-SM under några dagar varje år utan att spela. I år sparade jag dessutom en hel del restid då jag och vår före detta medlem Pål Sjöberg åkte till Norrland och semestrade direkt efter Sunnevistelsen. Huggetredaktör Harald frågade mig innan årets kongress om jag kunde tänka mig att skriva något för Hugget om SSF:s kongress och det gör jag gärna.

Kongressen hålls en gång om året - i samband med Schack-SM och på kongressen finns ombud för de flesta, men i praktiken långt ifrån alla av Sveriges schackdistrikt. Det som görs på kongressen är att ombuden väljer vilka som skall få sitta på poster i Sveriges schackförbund. Utöver alla val som görs behandlas också diverse motioner från distrikten, som kan handla om mycket olika saker. Sveriges schackförbunds styrelse lägger också propositioner. Exempelvis är en årligen

återkommande proposition från SSF:s styrelse den om vilka avgifter som distrikten skall betala in till SSF.

Kongresslokal för året var Selma Lagerlöf spa & hotell. Bra var att lokalerna var mycket fina. Dåligt var att det var en bra bit mellan kongresslokalen och SM:s spellokal och det gick inte någon buss mellan. På förmiddagen innan kongressen deltog jag på flera seminarier som SSF anordnade samma dag. Jag var med på seminarierna "hur utvecklar vi klubbverksamheten?", "Hur rekryterar vi fler ledare?" och "Hur får vi fler tjejer att börja spela klubbschack?". Allt detta är mycket viktiga frågor för svenskt schack.

Kongressen hölls på eftermiddagen och i sedvanlig ordning började den med att det hölls en parentation för de medlemmar som gått bort. Från Göteborg var det:

Per-Axel Persson, Kålltorps SS/SS Manhem
Göran Andersson, SS Manhem
Magnus Conradi, Kålltorps SS
Hugo Florin, SS Manhem

Efter parentationerna var det dags för utdelande av utmärkelser. Där fick Ulrik Sixt från IFK Hindås Riltonmedaljen i brons samt medföljande stipendium.

Det finns oftast något som måste röstas om och det är distriktens ombud som får lägga rösterna. Vid varje kongress får distrikten olika antal röster beroende på hur många medlemmar som distriktet har.

I egenskap av att Göteborgs schackförbund har cirka 1100 medlemmar så hade vi tre kongressröster. Sedan tidigare hade jag och Roland bestämt att jag fick lägga en av de tre rösterna och Roland två. Tre röster är mer än de flesta distriktsförbund får, men det finns även större distrikt. Den preliminära röstlängden, som baseras på hur många schackspelare varje distrikt har kan ni se här under.

Röstetal kongress 2015 i Sunne

	Medl	Röster	
Blekinge	390	1	
Dalarna	210	1	
Gotland	76	1	
Gästrikland	249	1	
Göteborg	1145	3	
Halland	750	2	
Hälsingland	48	1	
Jämtland-Härjedalen	548	2	
Medelpad	25	1	
Nordskåne	522	2	
Nordvästra Skåne	2548	6	
Norrbottnen	400	1	
Roslagen	363	1	
Skåne	1705	4	
Småland	1133	3	
Stockholm	13238	11	18,97% av det totala röstetalet
Södermanland	553	2	
Uppland	1200	3	
Värmland	556	2	
Västerbotten	466	1	
Västergötland	282	1	
Västmanland	1339	3	
Ångermanland	101	1	
Örebro län	465	1	
Östergötland	1218	3	
TOTALT	29530	58	

Den justerade röstlängden, där man kan se vilka distrikt som fanns representerade, såg ut så här:

Bilaga 1: Röstlängd

Distrikt	Medl	Mandat	Ombud	Röster
Blekinge	390	1	Bengt-Åke Ljungkvist	1
Dalarna	210	1	---	
Gotland	76	1	---	
Gästrikland	249	1	Per Åkerman	1
Göteborg	1 145	3	Roland Häll	2
			Claes R Nilsheden	1
Halland	750	2	Gert Gustavsson	1
			Lars-Göran Sjögren	1
Hälsingland	48	1	---	
Jämtland-Härjedalen	548	2	Sven-Olof Andersson	1
			Lennart Burman	1
Medelpad	25	1	---	
Nordskåne	522	2	---	
Nordvästra Skåne	2 548	6	---	
Norrbottnen	400	1	---	
Roslagen	363	1	Lennart Gunnarsson	1
Skåne	1 705	4	Stellan Brynell	4
Småland	1 133	3	Lennart Beijer	3
Stockholm	13 238	11	Jan Wikander	3
			Dan Haglund	2
			Robert Spångberg	2
			Johannes Haddad	2
			Joel Sjöstrand	2
Södermanland	553	2	---	
Uppland	1 200	3	Bo Nyberg	3
Värmland	556	2	Jan Zizala	2
Västerbotten	466	1	---	
Västergötland	282	1	Eva Johansson	1
Västmanland	1 339	3	Rasmus Myklebust	3
Ängermanland	101	1	Gunnar Sundman	1
Örebro län	465	1	Anders Lindén	1
Östergötland	1 218	1	Mikael Forsberg	1
		1	Mårten Garner	1
		1	Stefan Andersson	1
SUMMA	29 530	58		42

18,97%

Kongressvalen om kongressordförande, mötessekreterare och justeringsmän samt godkännandet av dagordningen var snabbt avklarade. Även föregående protokoll, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse avhandlades snabbt. Sveriges schackförbunds styrelse beviljades också ansvarsfrihet.

En större sak som hänt inom SSF på sistone är övergången från LASK till Elo. SSF:s styrelse såg till att informera en del om detta på kongressen. Redan i år gäller att laguppställningarna i allsvenskan skall ske i första hand efter Elo i samtliga divisioner. I september 2016 skall LASK rankingen börja fasas ut. I Manhem har dock Manhems styrelse beslutat att Manhem fortsätter räkna LASK tillsvidare även efter detta datum.

När det gäller motioner och propositioner från distrikt, klubbar och SSF:s styrelse fanns ett antal av varje. Som kongressombud för Göteborg har man ganska tydliga direktiv kring hur man skall rösta om varje motion/proposition. Detta bestäms på GSF:s vårmöte.

Styrelsen hade en proposition om att utreda eventuell ansökan om medlemskap i Riksidrottsförbundet (RF). Att vara eller inte vara med i RF har utretts så sent som 2000 (det blev nej då), men styrelsen menar på att mycket har hänt sedan dess. Propositionen bifölls, men det handlar som sagt bara om en utredning av ett framtida medlemskap. SSF:s styrelse la en proposition till: om avgifterna till SSF. De tyckte att förra året gått bra och att inga höjningar av avgifterna behövdes. Inte helt oväntat gick distrikten med på detta.

Två motioner fanns. En handlade om en sorts förändring av klasssystemet för ungdomar till FIDE:s klassindelningar. Lunds ASK, som la motionen, ville i praktiken exempelvis att juniorklassen i SM skulle omvandlas till en U20 klass och en U18 klass. LASK:s motion avslogs, men SSF:s styrelse gavs i uppdrag att komma med ett förslag till nästkommande kongress vad gäller klassindelningar i SSF:s ungdomstävlingar. En annan motion Lunds ASK lade handlade om att förändra veteranklasserna i SSF tävlingar till "internationell standard". Med detta menas att man ville ha en klass för yngre veteraner 50+ (kvinnor 40+) och en för äldre veteraner 65+(kvinnor

55+). Denna motion avslogs enhälligt.

Efter motioner och propositioner presenterades verksamhetsplanen och budget. På budgetsidan kunde man konstatera att SSF:s styrelse räknar med mindre intäkter från staten nästa år. Bra är dock att man har fått ytterligare ett bidrag för projektet Schacknätet på 600 000kr. Vad gäller verksamhetsplanen sattes det på SSF:s kongress 2013 i Örebro upp tre mål som skulle uppnås under åren fram till kongressen 2016.

1. Att öka medlemsantalet i SSF med 5% per år.
2. Att få aktivare medlemmar i SSF.
3. Att öka antalet tjejer som spelar schack.

Dessa mål kommer fortsätta att vara viktiga även under perioden mellan kongresserna 2015 och 2016 (samt även därefter förmodligen).

På senare delen av kongressen fick varumärkesgruppen, som jobbar för att stärka SSF:s varumärke redogöra för sin verksamhet. Vad gäller valen till nästkommande års styrelse och övriga val gick de ganska odramatiskt enligt valberedningens förslag. Kongressen avslutades efter information om nästkommande SM i Uppsala.

Claes R. Nilsheden

Bilder och partier - Skol-SM i Västerås 2015

Översiktsbild från där de yngre klasserna spelade.

Alexander Ström-Engdahl (t.h.) mot gruppsegraren Hugo Wernberg (remi)

Gustav Lindholm - glad vinnare av Skol-SM:s klass G (2005)

På Skol-SM
medföljande ledare

Rutger Almquist (t.v.)
Harald Berggren (t.h.)

Utdelning av tre stycken
ungdomsledarstipendier
skedde vid Skol-SM 2015.
Som synes gavs två av dessa
till manhemiter.

Gabriel Winsnes

SS Manhem L1539

Filip Jonsson

Helsingborgs ASK L1384

Skol-SM i Västerås 2015

Med kommentarer av Gabriel Winsnes

1. c4 f5 2. Sf3 g6 3. g3 Lg7 4. Lg2 d6 5. d4 Sf6
6. 0-0 0-0 7. Sc3 c6 8. Db3 Kh8 9. Td1 Dc7

Tyvärr kan jag inte riktigt någon teori i den här ställningen. Jag visste dock att man spelar h2-h4 i Engelska ställningar ibland när man inte vet vad man skall göra; så jag testade draget även i den här holländska ställningen.

10. h4 e5 11. dxe5 dxe5 12. Lg5

Jag tyckte löparen stod i vägen på c1.

12.- h6 13. Lxf6 Lxf6 14. Tac1

Röntgen mot damen.

14.- Sa6 15. e3

För att förhindra f5-f4.

15.- Le6 16. Sd5

Det här fungerar verkar det som och det förstör svarts parti en hel del.

16.- Df7

Det här är dåligt.

17. Sxf6 Sxf6 18. Dxb7 Sc5 19. Dxc6 Tac8

20. Db5 e4 21. Sd4 Sd3 22. Sxe6 Dxe6

23. Tc2 Tc5 24. Da4 Tfc8 25. Dxa7 Txc4

26. Txc4 Dxc4 27. Dd4+ Dxd4 28. exd4 Tc2

29. b4 Txf2 30. Txd3 Txd3+ 31. Kxg2 exd3

32. Kf2 uppgivet.

	Isak Storme
	SS Manhem L1783
	Milton Pantzar
	Täby SK L2175

Skol-SM i Västerås 2015
Med kommentarer av Isak Storme

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 Sf6 4. e5 Sfd7 5. f4 c5
6. Sf3 Sc6 7. Le3 cxd4 8. Sxd4 Lc5 9. Dd2

Bra därför att kungen kommer kunna rockera långt.

9.- 0-0 10. 0-0-0 a6 11. h4

Jag visste att Garry Kasparov hade spelat det här draget. Efteråt tog jag reda på att vit spelat en hel del annat också; exempelvis 11. Df2, 11. Kb1 och 11. Sb3.

11.- Lxd4

Svart vill spela b7-b5, men då kommer springaren på c6 att hänga med Sxc6, därför tar Svart vits d4 springare. Intressant var också 11.- Sxd4.

12. Lxd4 b5 13. Th3 b4 14. Sa4

Springaren på a4 blockerar en stor del av svarts damflygelspel. Svarts springare på d7 har också svårt att hitta en draglig plats.

14.- Dc7

Svart ställer damen på en bättre ruta.

15. Tg3

Ett tanklöst drag. Jag kom fram till att tornet med största sannolikhet skulle stå på g3. Kanske hade det varit bättre att spela med g2-g4 istället.

15.- f6 16. exf6 Sxf6

Jag vill spela Ld3 nu, men i och med att löparen på d4 hänger då spelade jag följande.

17. Lb6 Df7 18. Ld3 Sd7

18.- Sh5 19. Tf3 Sxf4 20. Tdf1 är bra för vit.

19. Lc7

Jag fick för mig att detta var det enda draget om jag ville behålla bonden.

19.- De7 20. Sb6 Sxb6 21. Lxb6 a5 22. f5 Tb8 23. Lc5!

Spelat med ungefär sju minuter kvar. Dock ett starkt drag. Jag räknade en del, men jag hittade inget jättebra för svart nu.

23.- Dxc5 24. Dh6! Tb7 25. fxe6

Jag hade tänkt göra 25.f6, men så såg jag fxe6.

25.- g6 26. Lxg6 Kh8 27. Lf7?

(27. e7 Dxe7 28.Lxh7 vinner lätt)

27.- Tbx f7 28. exf7 Txf7 29. Dg5 Df8

30. Dxd5 Lb7 31. Dg5 Tf1 32. Tf3

Spelat med sju sekunder kvar på klockan. Dock fick man tio sekunder per drag.

32.- Txf3 33. gxf3 Dxf3 34. Tg1 Df8

35. h5 Lc8 36. h6 Le6 37. Td1 De7

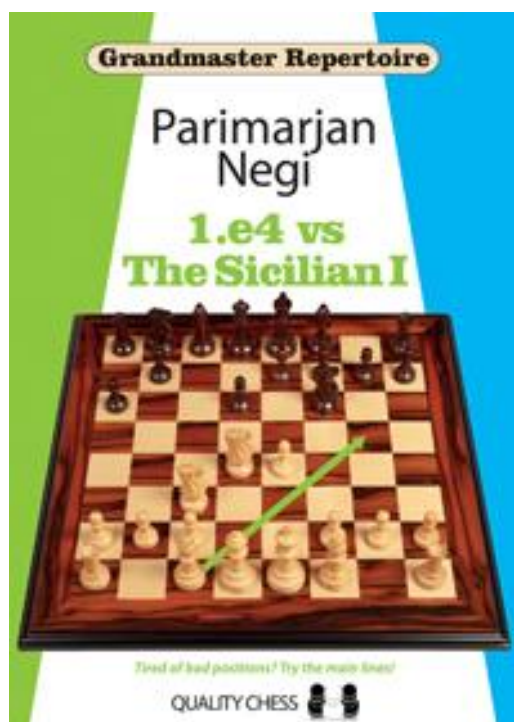
38. Td8+ Sxd8 39.Dxe7 uppgivet.

Eftersom ställningen är förkrossande mycket bättre för vit efter damvinsten gav svart upp här.

Harald Berggren Torell

Bokrecension 1.e4 vs The Sicilian I

Författare:

GM Parimarjan Negi

Publicerad:

Februari 2015

Förlag:

Quality Chess

Sidor:

360

Bokserie

Grandmaster Repertoire 1.e4
(planerat till 5 böcker ev. fler)

En schackspelare blir stormästare vid tretton års ålder och fortsätter sedan utvecklas till den grad att han uppnår en eloranking på 2671 vid 20 års ålder. Han är dock inte nöjd över livet som schackproffs och inser att han har annat han vill göra i sitt liv. Schackkarriären läggs helt på is och istället börjar han studera på ett av världens toppuniversitet – Stanford; där han nu studerar heltid fram till 2018.

Parimarjan Negis verkan i schackets värld skulle mycket väl kunna sluta där om det inte vore för att han bestämt sig för att innan han helt lämnade schacket skulle efterlämna delar av sin schacköppningskunskap i en bokserie. Som han själv uttryckt det hade han trots allt ingen anledning att sitta och hålla på idéer eftersom han inte spelade längre.

Åtta tusen kilometer från Stanford, närmare bestämt i Glasgow, finns förlaget nummer ett vad gäller seriösa öppningsböcker - Quality Chess. Förlaget hade under en tid sökt någon att skriva en serie öppningsböcker om 1.e4; en serie liknande den Boris Avrukh tidigare skrivit om 1.d4. Parimarjan frågade därför om han kunde bli den som skrev 1.e4 serien och fick ja. I utgångsläget såg Negi ut som en idealisk författare, både stark som schackspelare och ambitiös.

Det blev tidigt uppenbart hur seriös Negi var med sitt repertoarprojekt. Han lyckades i sin första bok 1.e4 vs The French, Caro-Kann and Philidor (publicerad augusti 2014) täcka flertalet ganska omfattande öppningar i samma bok (önskvärt i repertoar-bokserier) och som han gjorde det! En 600 (!) sidor schacköppningsbok är en ytterst lång bok och analyserna var både djupa, relativt breda och kompletterade av förklaringar i stort där det behövdes. Det normala med öppningsböcker är att de tar en del tid att producera. Negi var dock relativt snabb med att producera bok två i sin 1.e4-repertoarserie.

Februari 2015, alltså ungefär ett halvår efter att Negis första bok publicerats kom: 1.e4 vs The Sicilian I. Boken är namngiven som den är för att två till böcker om Sicilianskt väntas av Negi, men då det inte gick att täcka alla Sicilianska varianter i en bok fick han börja med någon av dem. I denna första bok om Sicilianskt har han därför valt att enbart täcka Najdorf-systemet, som är det mest populära Sicilianska systemet.

Som en 1.e4 spelare med intresse för schackteori köpte jag (Harald Berggren) Negis bok för ett tag sedan och här följer en bokrecension:

Till att börja med kan nämnas utsidan av boken. Quality Chess har sedan ganska många publikationer tillbaka, till många av sina böcker, börjat använda olika färgteman på fram- och baksidorna av sina böcker. Just för denna recensions subjekt är färgerna som gäller ljusgrönt, vitt och ljusblått och visst är bokens utsida ganska snygg. Kuriosa är att Sierra Leone, Uzbekistan, Lesotho och Djibouti har samma färger på sina flaggor. Vad gäller framsidan tas ungefär hälften upp av ett schackbräde sett ovanifrån. På det ser man utgångsställningen i Najdorf uppställd samt en grön pil som

visar att vits Löpare avser flytta till g5. Jag gillar tydligheten med ett sådant bräde. Jämför detta exempelvis med att ha perspektivet mycket närmre själv brädet eller kanske fokuserat på en viss pjäs, eller sektor av brädet och jag tycker ofta det blir fulare. Ett litet plus får förlaget för att det längst upp på bokens rygg står bokserien boken är med i och vilken volym boken är i serien.

Som man förstår av pilen på framsidan av boken rekommenderar Negi draget 6.Lg5 för vit. Han motiverar valet med att han testat en del uppställningar mot Najdorf, men att det aggressiva 6.Lg5 alltid varit hans huvudvapen. Draget leder till varianter som beskrivs som väldigt konkreta och teoretiska. I förordet nämns att detta gör att författaren inte på samma sätt som i sin förra bok kunnat använda sig av gemensamma idéer genom hela sin repertoar. I den boken var dragen ofta, som Negi beskriver det, en förlängning av idéerna; de följde naturligt om idén kändes till.

Med 6.Lg5 Najdorf är det inte så. Dragen är istället mycket mer konkreta, d.v.s. de går ofta ut på att skapa något taktiskt hot eller någon specifik positionell fördel. Ett annat signum för konkreta drag, som

stämmer på många av dragen i boken, är att de ibland görs utan hänsyn till motståndarens hot. Man tillåter ofta svart i den här varianten visst spel eller något annat fördelaktigt som exempelvis materiell övervikt. Ofta i varianterna spelar vit drag som ser ut att kunna straffas av svart, men ändå inte riktigt, på grund av att svart då får problem taktiskt eller kommer under angrepp. Negi utnyttjar sådant ganska ofta i boken; exempelvis i följande ställning från ganska tidigt i en variant (sidan 58).

Rekommendationen i just den här ställningen är 11.0-0-0, vilket tillåter svart att ta på d4. Om svart försöker ta pjäsen blir dock konsekvenserna ganska dåliga på grund av att vit kommer spela e4-e5 samt ibland e5-e6 och därmed slå till mot svarts osäkra kungsställning.

Det finns en hel del olika sätt för svart att ställa upp sig i Najdorf med 6.Lg5. Negis uppdelning av varianterna ser ut som följer:

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5. Sc3 a6 6.Lg5 - diverse sällsynta svarta sjättedrag (sid. 7-25)

I repertoarböcker brukar man ta med sådana här kapitel med diverse sällsynta drag.

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5. Sc3 a6 6.Lg5 Sbd7 7.De2 (sid. 26-80)

Svart ställer när han använder denna dragföljd ofta upp sig med g6 eller h6 plus g6. Negi täcker möjliga uppställningar i tre kapitel.

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5. Sc3 a6 6.Lg5 e6 7.f4 - Tre olika varianter (sid. 81-129)

Svart har ett ganska brett val efter 7.f4 vilket gör att Negi ägnar många kapitel åt diverse olika fortsättningar. I kapitel 5-7 täcker han följande varianter:

- Ett kapitel om så kallade sidovarianter (7...Ld7, 7...Sc6 och 7...Le7)
- Ett kapitel om det av Kasparov gillade och i andra böcker ofta rekommenderade (7...Dc7)

- Ett kapitel om den väldigt aggressiva Polugaevsky varianten (7...b5).

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5. Sc3 a6 6.Lg5 e6 7.f4 - 7...Sbd7 varianten (sid. 130-166)

Två kapitel ägnas åt 7...Sbd7 som enligt Negi är ett av de mer naturliga sätten att utveckla sig.

Varianten kallas ofta

Gelfandvarianten tack vare

superstormästare Boris Gelfands spelande av varianten och hans bidrag till teorin i nämnda variant.

Negi rekommenderar att vit ställer upp sig med De2, ett drag som han rekommenderar även efter

6...Sbd7. Rekommendationerna passar alltså ihop på ett mycket bra sätt och just varianter som passar ihop tematiskt och ofta går in i varandra är så klart skönt för läsaren; speciellt de som inte orkar lära sig flertalet system.

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5. Sc3 a6 6.Lg5 e6 7.f4 - Göteborgsvarianten (sid. 167-183)

Bokens höjdpunkt för varje göteborgare är självklart kapitlet om Göteborgsvarianten. Denna välkända variant uppkommer efter 7...Le7 8.Df3 h6 9.Lh4 g5. Ända sedan Göteborgsturneringen 1955, där varianten först blev känd, har en fortsättning där vit spelar mycket skarpt och offrar pjäs varit den som

ofta rekommenderats. För att nå nedanstående diagram har sekvensen ovan samt efter det dragen 10.fxg5 Sfd7 spelats.

Pjäsoffret 11.Sxe6 följt av Dh5+ med initiativ har varit huvudfortsättningen inom Göteborgsvarianten länge. Negi täcker den väl, men ger faktiskt en alternativ rekommendation också.

Alternativrekommendationer hittar man i boken då och då framförallt när Negi sett flera möjliga fortsättningar och där en av fortsättningarna är komplicerad och den andra relativt sett är enklare, men ändå fungerar som ett hyggligt sätt att spela på fördel. Att Negi ibland får för sig att täcka fler än en variant ger också visst mervärde för läsaren. I just Göteborgsvarianten har Negi från diagrammet ovan förutom det vanliga 11.Sxe6 också kollat på det ganska logiska och inte alls uppenbart sämre 11.Dh5. Detta

är bra då man inte alltid vill offra pjäs oavsett grad av objektiv styrka på pjäsoffret.

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5.Sc3 a6 6.Lg5 e6 7.f4 – Trepjässystemet (sid. 184-224)

Det som Negi kallar trepjässystemet är en sorts svart uppställning där svart ställer upp sig med e6, Le7, Sbd7 och Dc7. Mot detta system spelar vit ofta lite mer aggressivt än vanligt; med drag som Df3 och g4 samt eventuellt f5. Negi har två kapitel där han täcker olika sorter av den här uppställningen. Skillnaden mellan kapitlen är i princip att svart lagt in h6 i ett av dem. Dragföljderna som leder till kapitlens startpunkt är således som följer:

Kapitel 11: 7...Le7 8.Df3 h6 9.Lh4 Dc7 10.0-0-0 Sbd7

Kapitel 12: 7...Le7 8.Df3 Dc7 9.0-0-0 Sbd7

Negi är en författare som förutom att kolla på datorns föreslagna drag även kollar på själva ställningen och ser saker själv. Detta skulle göra honom till en farlig motståndare i ett så kallat korrespondensschacksparti (schack med datorhjälp och lång betänketid, som dock Negi inte verkar spela), men också innebär det att han har alla förutsättningar att då och då producera intressanta förslag till drag och fortsättningar.

Sådant som skulle missas av 95% av de flesta andra schack-analytiker; vilka bara skulle följa datorns förslag och inte stanna upp och kolla på ställningen. I ett av kapitlen ovan rekommenderar Negi (förvisso som ett intressant alternativ till en annan fortsättning) en fortsättning där datorn efter ett kort tag tycker svart står klart bättre (se diagram).

14.exd5 Negi (med klar fördel för svart enligt schackdatorn)

Negis övertygelse å andra sidan är att vit på sikt kan förbättra sin ställning, medan svart inte har samma möjligheter.

Nu är det förvisso inte ofta så som Negi rekommenderar saker som går mot datorns övertygelser, tvärtom följer han ofta datorn i hög utsträckning. Det är liksom normalt för en författare som söker fördel i sina varianter att göra så. Dock så är

det riktigt kul som läsare att veta att författaren av boken troligen i en och annan ställning aktivt ifrågasätter datorn och visar saker som datorn har svårighet att se eller som den missbedömer. Speciellt i den tid vi lever i med hyperstarka schackdatorprogram och en hel del spelare och analytiker som blint följer datorernas förslag.

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5. Sc3 a6 6.Lg5 e6 7.f4 - Giftbondevarianten (sid. 225-351)

Negi sparar som man säger det bästa till sist då han i bokens sex stycken sista kapitel täcker Giftbondevarianten i Najdorf - alltså 7...Db6. Denna variant har ett enormt teoretiskt bagage och leder ofta till, ganska sjuka ställningar. Precis som i den till namnet besläktade

Giftbondevarianten i Franskt tas en bonde av damen; i detta fallet b2 bonden. Problemet är dock att bonden i någon grad är förgiftad. Oklart är dock om tagandet av bonden endast leder till ett initiativ för vit eller om det leder till ett i längden gynnsamt initiativ för vit.

Framförallt korrschacks-spelare har undersökt och spelat varianten under lång tid och man väl säga att praxis har visat på att det finns många sätt som initiativet vit får kan bli farligt, men om svart försvarar sig riktigt bra blir det

oerhört ansträngningskrävande för vit att visa att hans initiativ är värt något i längden.

Negi har inte hittat något oerhört originellt, i alla fall tidigt i varianterna, utan han har valt att följa det nuvarande teoretiska huvudspåret för varianten som går 7...Db6 8.Dd2 Dxb2 9.Tb1 Da3 10.e5.

Det är också så att Negi har fått gräva djupt ner i varianterna innan han kunnat vara någorlunda säker på att han hittat lovande fortsättningar. Problemet är i princip att ställningarna inte klarnar efter ett tag som i en normal schacköppningsvariant. Kapitel 15 i Negis bok (sid. 272-286) börjar till exempel i en ställning 21 drag, eller rättare sagt 41 ply, in i partiet, vilket är ganska långt in för någon sorts tabiyaställning att börja ett kapitel i.

Efter att man först memorerat en tjugodragsfortsättning och säkerligen en del annat på vägen måste man alltså fortsätta att spela precist ett bra tag till för att ha chans till fördel mot vettigt svart spel. I just kapitel 15 "går" exempelvis varianterna, d.v.s. att Negi täcker dem fram till, ungefär drag 30 för de kortaste varianterna och drag 40 för de längsta. Kontentan är att skall man följa Negis rekommendation mot giftbondevarianten i Najdorf

behöver man alltså memorera exceptionellt mycket.

Sammanfattningsvis finner jag överlag Negis bok vara väldigt välskriven; dessutom är det rent schackligt en finfin ansträngning den indiske stormästaren har gjort. Således kan boken rekommenderas för dem med intresse för öppningen Najdorf i fråga. Kanske kan även de med intresse för hårt angreppsschack tycka att en sådan här bok kan vara kul att ha. Det kan dock vara bra att ta i beaktande att boken på vissa ställen är mycket teoretisk och på grund av detta kan vara svår att ta till sig ibland.

Själva bokserien Negi håller på med har, när det här publiceras, fått ytterligare en bok släppt; nämligen *Grandmaster Repertoire - 1.e4 vs The Sicilian II* (släpptes i november 2015). Den boken handlar om Siciliansk drake, Accelererad drake, klassiskt Sicilianskt, Kalashnikov och Sveshnikov. Diverse e6 sicilianare kommer täckas i *Grandmaster Repertoire - 1.e4 vs The Sicilian III*.

Harald Berggren Torell

Schack-korsord (Lösningen)

					¹ F ¹⁶	A	^L ¹⁸	L	^S ²⁰	E	G	^E ²⁴	R		
					Ö		I		O			G			
			² S ¹⁵	E	R	V	E	R		³ E	^L ²³	O			
			Ä		D				^D ²¹		A		^G ²⁶		
		⁴ O	L	J	E	^R ¹⁷	I	^G ¹⁹	G		⁵ S	⁶ K ²⁵	I	N	A
			L		⁷ L	E		⁸ S	T	^E ²²	K	E	R		
	^H ¹⁴		S			A		F		L		⁹ N	I	C	
¹⁰ V	O	D	K	A		L			¹¹ V	I	N	N			
	U		A							S		E			
		¹² U	P	P	S	A	L	A		¹³ T	A	T	A		
										A		H			

Vågrätt (sidled), (nummer 1-13)

1. Kan vinsten kallas om motståndaren satt bort sig grovt
2. Spelas korrespondensschack oftast via nuförtiden
3. Internationell ranking
4. Spelades inte Schack-VM på
5. Kan schackpjäser göra när de blivit polerade
6. Vann Schack OS öppna klass senast
7. GM Quang Liem:s familjenamn
8. Gör man med betänketiden i svåra lägen
9. Förkortning för populär schacktidning
10. Bjöds Anatoly Karpov på efter presidentval
11. Uppmaning när oavgjort eller förlust inte passar
12. Här går Schack SM 2016
13. Konglomerat som sponsrar schacktävling

Lodrätt (upp-ner), (nummer 14-26)

14. Den högst rankade kvinnliga schackspelaren
15. Kallar sig Manhem och flera i Schacksverige
16. Skapar bra spelare oftast
17. Lät Magnus Carlsen sköta avsparken
18. Norska schackbröder
19. Också på Göteborgs Schackcentrum
20. GM som nyligen bytte från Filipinerna till USA
21. Gör bräden och klockor med mera
22. Granne med schackstad
23. Svensk ranking
24. Kan vissa ha för mycket av i lagmatcher
25. Förnamn på GM som haft hög post på Världsbanken
26. Superstormästare som gifte sig i sommaren 2015

Vissa svar går att hitta i det här numret

Harald Berggren Torell

Siamesiska krokodiler

Får avsluta detta Hugget

Arten kommer från Sydostasien (Thailand, Malaysia, Indonesien m.fl.) och lever i sötvatten. På grund av jakt samt mänsklig utbredning i den Siamesiska krokodilens levnadsmiljöer är arten numera utrotningshotad och helt borta från många platser i det vilda; där man tidigare kunde finna den.

Siameskrokodiler är oftast olivgröna och växer till i regel 2-3 meter som vuxna. Normal föda för en siameskrokodil är fisk och ormar, men de kan även äta groddjur och mindre däggdjur. Siamesiska krokodiler i fångenskap är som regel inte aggressiva mot människor. Arten har studerats ganska lite i sin naturliga miljö.

(Text baserad på information från Wikipedia. Bild: Användaren Dr.emmettbrown på Wikimedia)

Harald Berggren Torell

